

IZ RIZNICE HAZRETI FATIMINIH MUDROSTI

Naslov izvornika

Farhange sokhanane hadrate Fatemeh Azzahra Iz riznice hazreti
Fatiminih mudrosti

Autor
Muhammed Dašti

Urednik
Mustafa Kamali

Prijevod sa perzijskog Ertan Basarik Mediha Imamović

CIP - Katalogizacija u publikaciji
Nacionalna i univerzitetska biblioteka
Bosne i Hercegovine, Sarajevo
28:929 Fatima ez Zehra

IZ riznice hazreti Fatiminih mudrosti / [sastavio] Muhammed Dašti] ;
prijevod sa
perzijskog Ertan Basarik, Mediha Imamović]. - Ilijaš : Perzijsko-bosanski
koledž sa internatom, 2012. - 190 str. ; 20 cm

Prijevod djela: Farhange sokhanane hadrate Fatemeh Azzahra. -

IZ RIZNICE HAZRETI FATIMINIH MUDROSTI

Ilijaš, 2012.

Uvod

Božijom voljom određeno je da Njegova milost kulminira u vremenu kada čovjek sazre i da tada obezbijedi sve potpore, sredstva i uvjete čovjekovog savršenstva. On je odredio da sve nebeske kapije s oba krila budu otvorene i da sve ono što je od bespočetne zore odlučeno poprими oblik djela, i da sve ono što je od davnina bilo pripremljeno za čovjekovu sreću u jednom trenutku bude otkriveno. Onaj što u stvaranju bješe prvi, a u savršenstvu potonji, što pripremljen je posebnom Božijom pažnjom, što postat će oličenje svih imena i svojstava i zrcalo svih znakova milosti Božije, mora uzeti u ruke bajrak puta vječnosti, prihvatiti sve one što od umora na izdisaju stoje i napojiti žedne gutljajima sa sebilja spasenja.

Uzvišeni odabra jednog od ljudi, uzvišenog morala, milosrdnog srca, od majke brižnijeg u donošenju poruke spasenja, u razlikovanju puta od bespuća, dobra od zla, izvrsnosti od pada... i Muhammed, što na nebesima, u perivojima Arša i među mele- kima uživa ugled odličnosti i jedinstvenosti stvaranja, učini da se ostvari značenje – pa slavljen nek Allah je, najbolji stvaralac (El-Mu'minun, 14) – na levhi mahfuzu, spusti se na zemlju, poprište Iblisa. Uputi poziv uspinjanja, zadrijemale iz sna trže, a budne sa tla diže i san idolopoklonika u košmar pretvori.

Božija volja takva bijaše, da Svoga roba i poslanika, Muhammeda, sa svim potrebnih osobenostima i moćima da uputi ljude postavi među njih i da ga sa svakog aspekta podigne na najveći stupanj savršenosti, da ljudima onemogućí bilo kakve izgovore i opravdanja i da jednostavno jednom i za svagda njegovim dola- skom bude upotpunjen dokaz. On je donosilac radosnih vijesti, on opominje, jasni je dokaz, milost, jarka svjetlost ... najbolji uzor!

Prihvatanje uzora i, važnije od toga, traženje uzora jedna je od važnih karakteristika ljudske psihe i veoma bitna odgojna podloga za čovjekovu ličnost. Uloga uzora u samoizgradnji i odgajanju ličnosti je nezamjenjiva. Uzvišeni je zarad čovjekove upute veliku pažnju posvetio ovoj potrebi. Nuđenje lijepog i ugodnog uzora tvori veći dio poslaničke i vjerovjesničke misije. Ova misija je postala savršena istovremeno s povijesnim sazrijevanjem i egzistencijalnim otvaranjem i upravo na ovaj način, logičan za period čovjekove zrelosti, period završnice poslanstva i trenutak spajanja bespočetnosti sa beskrajem, Uzvišeni odabira prvenca svega stvorenog, i sve što je potrebno da čovjek stigne do vrhunskog savršenstva polaže u njega. Časni Kur'an nam govori:

“Vi u Allahovom poslaniku najbolji uzor imate, za onoga koji se nada Allahu i Onome svijetu.” (El-Ahzab, 21)

Uzvišeni Allah s krajnjom pažnjom i naklonošću čini svoga odabranika savršenim sa svih aspekata, i vanjskih i unutarnjih, ukrašava ga svim

ljepotama čineći ga imunim na svaku vrstu nedostatka i zaprljanosti i zbilja od njega stvori najljepši primjer i najbolji uzor.

Jedan od najljepših ozračja Božije pažnje u prizmi poslanstva i vjerovjesništva časnoga Poslanika, s.a.v.a., jeste uloga uzora koju je imao u okviru svoje porodice. On ne samo da je bio najbolji i najkvalitetniji u čovječnosti, robovanju Bogu, vjerovanju, mišljenju i ponašanju uopće, već je bio i najistaknutiji u ulogama supruga, oca, brata, odgajatelja, djeda.

Božija volja je bila takva da mu vjera bude najsavršenija i da bude primjer i uzor i jasno svjetlo sve do Sudnjega dana za sve one koji tragaju za Bogom te da bude potpuni dokaz protiv svih

osporavatelja; njegova vjera treba biti vodič i uputa svim ljudima i u svim segmentima čovjekovog života.

Božija pažnja usmjerena hazreti Fatimi, a.s., dragoj i cijenjenoj kćeri Poslanikovo, s.a.v.a., pokazatelj je Njegove posebne volje za davanjem najboljih uzora ljudima. Ova pažnja je do te mjere zadivljujuća da čovjek ostaje zapanjen i bez riječi pred mišću i dobrotom Božijom. Životna priča hazreti Fatime Zehre, a.s., još od trenutka začeća pa do posljednjih trenutaka prije odlaska s ovoga svijeta, prelijepa je priča o Božijoj pažnji i brizi za čovjekovu uputu i spasenje. U svakom trenutku Fatiminog života Božija pažnja je upečatljiva i očita, što i Fatimu čini uzorom.

Ona mora biti uzor, kao što mora biti jasan dokaz da je njen otac uzor. Ona mora biti primjer nesagledivog uzvisivanja čovjeka u vrhunce duhovnih nebesa i pokazati da je moguće ono što Muhammed govori i čemu poziva, i čega je i sam potpuno oličenje, i da to ljudi mogu postići te da u tom smjeru ništa ne može stati na put čovjekovoj istinskoj i željeznoj volji. Ukazat ću samo na neke primjere vezane za upravo spomenutu zbilju.

Ibn Abbas prenosi da je časni Poslanik, s.a.v.a., mnogo ljubio hazreti Fatimu. Majka vjernika, Aiša, obratila se Poslaniku riječima: “Božiji Poslaniče, zašto je toliko ljubiš?” i Poslanik joj je odgovorio:

“Aiša, u noći kada sam išao na mi’radž, Džebrail me odvede u Džennet, i tamo mi dade jednu jabuku. Ja je pojedoh, a iz te jabuke u mojoj kičmi nastade sjemena tečnost, i kada se vratih na Zemlju, spavao sam sa Hatidžom. Fatima je nastala upravo od te sjemene tečnosti. Fatima je huriya ljudskog roda i sada, kada god mi se srce zaželi Dženneta, ja ljubim Fatimu.”

Nakon što je Muhammed, s.a.v.a., postao poslanik, Kurejšijke su prekinule odnose s hazreti Hadidžom, Poslanikovom suprugom, zbog čega je ona ostala sama. U najtežim danima idolopokloničkih pritisaka na Poslanika, s.a.v.a., i njegovu porodicu, te okolnosti je otežavala i činjenica da je hazreti Hatidža bila u drugom stanju. Međutim, Uzvišeni joj šalje neviđeni smiraj i utjehu.

Mufaddal ibn Omer prenosi od Imama Sadika, a.s.:

“...Otkako je hazreti Hatidža stupila u brak s Poslanikom, žene Mekke joj okrenuše leđa. Nisu je posjećivale, nisu je pozdravljale, nijednoj ženi nisu dozvoljavale da ode do nje. Hatidža se osjećala veoma usamljeno, što je Poslaniku vrlo teško padalo. Kada je Hatidža ostala noseća, Fatima je sa svojom majkom razgovarala iz njene utrobe i pozivala je da bude strpljiva. Hatidža je tu tajnu krila od Poslanika. Ipak, jedanput Poslanik uđe u kuću i ču Hatidžu kako razgovara s nekim. Upita je: “S kim si razgovarala?” i ona mu odgovori: “Plod koji nosim u trbuhu razgovara sa mnom i pravi mi društvo.” Poslanik joj onda saopšti: “Hatidža, sada me Džebail obavijestio da je plod čista i blagoslovljena djevojčica, i da će mi Bog preko nje dati potomstvo...”

Kada je Hatidža trebala donijeti dijete na ovaj svijet, kao i svaka druga žena, u tim teškim trenucima imala je potrebu da joj neko pomogne.

U predaji se kaže:

“...Kada se trebala poroditi, poslala je da se pozovu neke Kurejšijke, da joj pomognu u onome u čemu svaka žena ima potrebu da joj se pomogne. One su se suzdržale, rekavši: ‘Zato što si se udala za Muhammeda, nećemo ti doći.’ Upravo tada dođoše joj četiri žene, neopisivo lijepa i svijetla lica. Jedna od njih reče: ‘Ja sam tvoja majka Hava’, druga reče: ‘Ja sam Asija, kćerka Mazahima’, treća reče: ‘Ja sam Kulsum, Musaova sestra’, a četvrta kaza: ‘Ja sam Merjem, Imranova kći. Došle smo ti da obavimo ono što žene u ovakvoj situaciji obaviti trebaju.’” Hatidža je poslije pričala: “Kada je došla na ovaj svijet, Fatima učini sedždu prema kibli, podiže prst i izgovori šehadet.”

Iako se u povijesnim knjigama navode različiti datumi hazreti Fatiminog rođenja, od Poslanikovog Ehli bejta najviše je potvrđeno da je to bilo 20. džumade-s-sani, pete godine poslanstva.

U najtežim danima Poslanikovog i Hatidžinog života, Fatimino rođenje je bio velik i lijep događaj. Dolazak takvog evlada bio je nagovještaj pobjede i realiziranja Božijih obećanja. Njen dolazak bijaše nova potvrda vječnosti Poslanikove misije. Jer njeno rođenje je početak nove faze na stazi Božije upute.

Poslanikova kći dobila je ime Fatima. Poslanik je rekao:

“Fatima, znaš li zašto si dobila ime Fatima?” Imam Ali je pitao: “Božiji Poslaniče, zašto?” Odgovorio je: “Zato što je uistinu Bog tebe i tvoje potomstvo spasio od vatre na Sudnjem danu.”

U drugoj se predaji kaže:

“Moja kći Fatima je hurija od ljudskog roda,..., a Bog je nazvao Fatimom jer je nju i onog ko je voli sačuvao od Vatre.”

Još jedno ime Poslanikove miljenice je Zehra. Imam Sadik, a.s., je rekao:

“Njeno ime je Zehra, jer kada bi stupila u ibadet, njena svjetlost koja je sijala na stanovnike nebesa bila je poput svjetlosti zvijezda koje sijaju na stanovnike zemlje.”

Fatima je odgojena u okrilju Objave i posebne Božije pažnje, i ovaj se proces odvijao iz trenutka u trenutak kroz cijeli njen život. Ona je odrastala ukorak sa poslanstvom, čutila je teškoće i muke poslanstva prolazeći njegovim usponima i padovima. Postala je i bila je dijelom toga i sve njene nade, osjećaji, tuge i radosti bile su vezane za poslanstvo njenoga oca. Ustvari, ona se stopila u smjeru Božije upute, nemavši ličnosti odvojene od njega.

Jedna od važnih i osjetljivih faza njenoga života jest godina vjenčanja i izabiranja životnog druga. Jasno je da je djevojka poput Fatime imala brojne prosioce koji su tražili njenu ruku. Veliki broj poznatih ličnosti odvažio se zaprositi je. Poslanik, s.a.v.a., je na te prošnje s lakoćom davao negativan odgovor.

Svakom bi govorio:

“Još uvijek od Boga o tome nije stigla naredba” jer je znao da je Uzvišeni Allah njen život učinio dijelom staze upute i poslanstva, i On ga iz trenutka u trenutak potvrđuje. Enes ibn Malik kazuje:

“Bijah kod Poslanika, s.a.v.a., u trenutku dok je primao objavu. Kada se vratio u obično stanje upita me: ‘Znaš li kakvu mi naredbu donese Džebrail?’ ‘Bog i Poslanik to znaju’, odgovorih. Onda mi reče: ‘Stigla mi je naredba da Fatimu udam za Alija. Idi i pozovi Ebu Bekra, Omera, Osmana, Alija, Talhu, Zubejra i još neke ensarije da dođu kod mene.’ Fatimi je rekao:

“Nisam ja donio odluku o tvom vjenčanju s Alijem, Bog mi je naredio da te za njega udam”, a Imamu Aliju je više puta rekao:

“S nebesa mi je naređeno da ti nađem ženu.” Časni Poslanik, s.a.v.a., čija dužnost je predvođenje putem Božije upute, zbog ovog događaja se obradovao više od svih ljudi. Više puta je govorio svojoj kćerki:

“Dao sam sve od sebe da te udam za najboljeg čovjeka.” Također Enes bin Malik kaže:

“Poslanik je rekao Aliju u džamiji: ‘Sada me Džebrail obavijestio da je Allah učinio da ti Fatima bude žena; četrdeset hiljada meleka učinio je svjedocima tog povezivanja, a drvetu Tuba je naredio da pospe po melekima rubine i bisere da blagoslove ovu vezu. Drvo Tuba je posulo po njima rubine i bisere, a hurije pohitaše da ih pakuju.’”

Božija pažnja da Fatima bude uzor i da joj sudbina bude ista kao sudbina poslanstva i upute, iz trenutka u trenutak se nastavlja. Najočitija karakteristika svakog uzora ljepote je njena čistota od svake vrste zaprljanosti. Omer ibn ebi Seleme, sin Ummu Seleme, Poslanikove supruge, kaže:

“Časni ajet: Zaista Allahova volja je da od vas, o, porodico Poslanikova, prljavštinu djela odstrani, i da vas potpuno očisti, (El-Ahzab, 33) objavljen je u kući moje majke, Ummu Seleme. Poslanik je pozvao Fatimu, Hasana,

Husejna i Alija i prekrpio ih ogrtačem, i tada rekao: 'Bože, ovo je moja porodica, odstrani od njih svaku prljavštinu i učini ih čistim.'"

Ummu Seleme govori:

"Poslanik je ogrnuo Fatimu, Alija, Hasana i Husejna ogrtačem, a i on je bio s njima, te zatim proučio časni ajet: Zaista Allahova volja je da od vas, o, porodicu Poslanikova, prljavštinu djela odstrani, i da vas potpuno očisti."

Ovaj je postupak časni Poslanik mnogo puta ponovio kako bi svi vidjeli i shvatili tajnu Fatime i Ehli bejta. Upravo usljed toga ovaj je događaj vidio i prenio veliki broj ashaba.

Časni Poslanik, s.a.v.a., ništa nije rekao niti učinio, a da to nije Bog naredio, i da to nije bilo u smjeru upute i poslanstva: On ne govori po hiru svome, to je samo Objava koja mu se objav- ljuje. (En-Nedžm, 3 i 4) Sva insistiranja i svako ponavljanje i potenciranje na udaljenosti svake vrste nečistoće od hazreti Fatime, njenog muža i dva sina, i ukazivanje na njihovu čistoću, dešavalo se Božijom voljom, a drugog cilja nije bilo osim pred- stavljanja njih kao najsavršenijih uzora i najistaknutijih primjera Božije upute.

Časni Poslanik, s.a.v.a., nije smatrao dovoljnim samo ponavljanje na različitim mjestima, već je to činio i u različitim vremenskim intervalima, tako da svaka sumnja i nejasnoća budu otklonjene. Enes ibn Malik kaže:

"Šest mjeseci uzastopno, svako jutro, kada bi kretao na sa- bah namaz, Poslanik bi stao ispred Fatimine kuće i povikao: 'Na- maz, o, Ehli bejte moj, Zaista Allahova volja je da od vas, o, po- rodico Poslanikova, prljavštinu djela odstrani, i da vas potpuno očisti.'"16 Ebu Hamra' kaže:

"Bio sam skupa s Poslanikom devet mjeseci. Svako bi jutro dolazio pred kuću hazreti Alija i Fatime i povikao bi: 'Nek je milost Božija na vama, Zaista Allahova volja je da od vas, o,porodicu Poslanikova, prljavštinu djela odstrani, i da vas pot- puno očisti.'"

Časni Poslanik, s.a.v.a., kao glavni stup upute i poslanstva, istu ovu ulogu objašnjava i u vezi sa svojim Ehli bejtom, pred- stavljajući ih kao neodvojivi dio od Božije upute i poslanstva. Zejd ibn Arkam kaže:

"Poslanik je rekao Aliju, Fatimi, Hasanu i Husejnu: 'Ja sam u ratu sa onim s kojima ste vi u ratu, i u miru sam s onim s kojim ste vi u miru.'"18

Ibn Abbas kaže:

"Kada je Poslaniku objavljen ajet: Reci: ne tražim od vas nikakve nagrade osim ljubavi prema bližnjima (Eš-Šura, 23), upitali su ga: 'Božiji Poslaniče! Ko su tvoji bližnji prema kojima nam je naređena ljubav?' i on je odgovorio: 'Ali, Fatima i njio- va dva sina.'"

Časni Poslanik je posvetio posebnu pažnju hazreti Fatimi.

"Zbilja je Fatima dio moga tijela. Ko nju uznemiri, uznemi- rio je mene."

“Fatima, zaista je Allah srdit kad se ti srdiš i zadovoljan kad si ti zadovoljna.”²¹

Upravo na temelju ovoga časni Poslanik, s.a.v.a., a bez ika- kve sumnje naredbom Uzvišenog Gospodara, Fatimu predstavlja kao najbolju ikad stvorenu ženu, i time najljepši i najbolji uzor za pobožne žene.

Ibn Abbas kaže:

“Časni Poslanik je nacrtao na zemlji četiri linije i posta- vio je pitanje: ‘Znate li šta ovo predstavlja?’ ‘Bog i Poslanik to znaju’, odgovorili smo. On reče: ‘Najbolje žene Dženneta, to su Hatidža, Huvejlidova kći, Fatima, Muhammedova kći,

Merjem, Imranova kći i Asija, Mazahimova kći, Faraonova supruga.”²²

I Ebu Hurejre prenosi hadis sličnog sadržaja, a i Enes ibn Malik prenosi sličnu predaju. Imran ibn Husejn kaže:

“Poslanik, s.a.v.a., je otišao obići svoju kćer koja se bješe razboljela. Upita je: ‘Kćeri, kako si?’ i dobi odgovor: ‘Bolesna sam, a nedostatak hrane mi pogoršava stanje.’ Onda je Poslanik upita: ‘Zar nisi zadovoljna što si predvodnica svih žena svijeta?’, ali ona mu uzvratila pitanjem: ‘Oče, pa šta je s Merjemom, Imra- novom kćerkom?’ Poslanik joj tad reče: ‘Ona je bila predvodnica žena svoga vremena, a ti si predvodnica svog svijeta. I znaj, tako mi Allaha, udao sam te za čovjeka koji je i ovoga i onoga svijeta gospodin i dostojanstvenik.”

Ibn Abbas kaže:

“Časni Poslanik, s.a.v.a., je rekao: ‘Četiri su žene velikodo- stojnice svoga svijeta: Merjem, Imranova kći, Asija, Mazahimo- va kći, Hatidža, Huvejlidova kći i Fatima, Muhammedova kći, a najbolja od njih, velikodostojnica svoga svijeta, jest Fatima.”

Prema svemu ovome, kako god je Poslanik, s.a.v.a., bio sa- vršen čovjek i najljepši uzor za uputu ljudi, njegov čisti i ple- meniti Ehli bejt je također bio takav. Potenciranje i insistiranje Poslanika na tome da je Fatima savršena žena i uzor bilo je dio njegove poslaničke misije, a i napor u cilju nastavljanja misije putem predstavljanja savršenih uzora upute. Bilo mu je stalo do toga da pozivanjem svoga ummeta na prihvatanje uzora u ista- knutoj ličnosti i čednom životu hazreti Zehre, a.s., kao najboljeg čovjeka, najboljeg muslimana, najbolje žene, najboljeg djeteta, najboljeg bračnog druga i najbolje majke, učvrsti budućnost upute i poslanstva da bi buduća pokoljenja mogla piti i ugasiti žeđ na tom zdencu spasa.

Danas, bez sumnje više nego ikada prije, postoji opasnost da duhovnost, moral, porodica i čisti ljudski identitet budu unište- ni i degradirani posredstvom materijalizma. Moderni džahilijet, mamonizam, proždrljivost i putenost odvođe društvo u smjeru raspuštenosti i divljaštva. Nasilje, nepravda, laž i mržnja postale su karakteristike ovog vremena. Mnoge su vrijednosti postale bezvrijedne, a ništavnosti su postale vrijedne. Također su pro- mijenjena i mjerila procjene i vrjednovanja. Uzori i primjeri koji su dopadljivi i koji privlače pažnju izmijenili su svoju suštinu. U mnogim

društvima i po mišljenju velikog broja ljudi uzori života se biraju po karakteristikama krajnosti modernog džahilijeta. Danas, oni koji su dalji od životne stvarnosti i ljudskoga društva, i što su bliži niskosti i materijalnoj prolaznosti, to im se više poklanja pažnja; štaviše, prihvaćaju se kao uzor. Raspadanje porodice, širenje neimaštine, različitih vrsta smrtonosnih bolesti, sveprisutnost droga, nivo lahkooe ubijanja i proljevanja krvi... prirodni su rezultati materijalizma, odumiranja moralnih vrijednosti, slabljenja temelja porodice, gubljenja vrijednosti vrlina...

Nažalost, islamsko društvo, uza sav vrijedni duhovni kapital, nije ostalo sigurno u ovom napadu. Predanost dunjaluku, sklonost varljivim pojavama materijalističke kulture, nepažnja i zapostavljanje velikih duhovnih mogućnosti, sve su to rušilački ishodi koji zahvataju ova društva. Sada u mnogim muslimanskim sredinama ljudi postupaju u skladu s materijalističkim vrijednostima, poštuju se lica i osobe koje ne samo da nemaju nikakve sličnosti s muslimanskim kulturnim karakterom, već promiču okrilje oprečno islamskim duhovnim vrijednostima. Iako su neznanje i nemar glavni činioci ovakvog postupanja u muslimanskim društvima, to ih ne spašava od odgojnih i kulturnih posljedica takvog ponašanja.

Bez sumnje je vraćanje unikatnim duhovnim vrijednostima jedini jamac ispravnosti i napretka muslimanskih društava. Ovaj povratak je nemoguć bez ispravnog raspoznavanja, cijenjenja i čvrstog pridržavanja svih činilaca koji grade duhovni i kulturni identitet.

Jasno je da žene imaju efikasniju i djelotvorniju ulogu od muškaraca kada su u pitanju odgoj čovjeka i izgradnja društva. Tajna u toliko velikoj Poslanikovoj pažnji prema hazreti Fatimi i predstavljanje nje kao najboljeg i najsavršenijeg uzora za žene jeste u tome da nam bude očito da muškarac bez žene, odgojene i napredne žene, nidokle neće prespjeti. Veliki islamski mislioci koji su spoznali islam sa njegovog čistog izvora, stalno su naglašavali ovu činjenicu. Imam Homeini, r.a., kao jedan od najistaknutijih islamskih mislilaca, čije je zalaganje u našem vremenu rezultiralo velikim pozitivnim promjenama u islamskom društvu, posvetio posebnu pažnju ovoj činjenici.

“Žena je simbol ostvarenja čovjekovih težnji. Žena je mjesto odgajanja poštovanih žena i muškaraca. Iz ženinog okrilja muškarac ide na miradž. Ženine skuti su mjesto odgajanja velikih žena i velikih muškaraca.” Također on kaže: “Žena je čovjek i to jedan veliki čovjek. Žena je odgajatelj društva jer iz okrilja žene postaju ljudi. Prva etapa ispravnog muškarca i žene je okrilje žene. Odgajatelj ljudi je žena. Sreća i nesreća zemalja zavisi od žene. Žena pravi čovjeka svojim ispravnim odgojem i sa svojim ispravnim odgojem gradi zemlju. Izvor svih sreća uzdiže se iz krila žene. Žena treba da bude temelj svih sreća.”

Ova knjiga, iako ne tako obimna, sadrži najčišće pouke i idealna razumska, moralna i odgojna rješenja, koja teku s nebeskog izvora porodice upute i poslanstva.

U ovoj zbirci upoznat ćemo se sa životom i spasonosnim uputama velikodostojnice oba svijeta, hazreti Fatime. Ljudi koji su žedni istine i koji

tragaju za putem vrline u ovoj zbirci na jed- nom mjestu naći će sve ono što su izgubili i priznat će da jedini put izvrsnosti i napretka nas, muslimana, jeste vraćanje svojem jedinstvenom duhovnom kapitalu.

Voda je u kući, a mi žedni za njom tumaramo, Prijatelj je tu, a mi po svijetu tražimo.

Zbilja, koja ličnost je istaknutija od hazreti Fatime i koja prilika je pogodnija od godišnjice njenog blagoslovljenog rođe- nja za ukazivanje počasti položaju žene? U kojem danu i kojom prilikom je u ljudskoj povijesti bolje ukazana čast ženi i njenom dostojanstvu od ovog dana? Zar na ovaj dan svijetom nije zako- račila najbolja žena i najljepši uzor ženi, i zar svojim dolaskom nije donijela poklon upute i svjetlosti?

Mustafa Kamali

HAZRETI FATIMA

Posebnost hazreti Fatime Božijom voljom

U teškim danima početka poslanstva Allahovog Poslani-

ka, s.a.v.a., kada su sa svih strana vršeni razni psihički, društveni i ekonomski pritisci na njegovu porodicu, a bestidni lažljivci i neuki idolopoklonici poricali božanski poziv, hazreti Hatidža je bila zabrinuta za budućnost Poslanika zbog toga što su ga mnogi napustili te razmišljala kako se mogu izbjeći teškoće i nedaće i kako se braniti od raznih napada. Jednom kada se bila utopila u misli i brige i osjećala se jako nemoćnom, začula je riječi utjehe i podrške, glas svog djeteta, hazreti Fatime, iz svog trbuha:

“Majko, nemoj tugovati, nemoj biti uznemirena, doista je Allah uz mog oca.”

Kada se rodila, hazreti Fatimu, s.a., su položili na zemlju, i počela je da govori. Posvjedočila je jednoću Uzvišenog Gospodara, poslanstvo svog oca i vođstvo svog supruga i djece.

“Svjedočim da nema Boga osim Allaha, da je moj otac Poslanik Božiji, poglavar svih vjerovjesnika, da je moj suprug poglavar svih oporučitelja i da su moji sinovi poglavari unuci vjerovjesnika.”

Privrženost ibadetu

Božiji Poslanik, s.a.v.a., jednom je upitao hazreti Fatimu: “Fatima, imaš li kakvu želju? Melek Objave je upravo pored mene i donio mi je poruku od Svevišnjeg da će ispuniti šta god želiš?” Fatima, s.a., je odgovorila:

“Slast služenja me obuzela toliko da nemam kad misli- ti na želje. Nemam nikakve želje, osim da vidim lice Njegovo Plemenito.”

Hazreti Fatimin visoki položaj kod Allaha

U jednom od teških dana, kada je glad bila teško pritisla Poslanikovu porodicu, hazreti Fatima, s.a., je uzela abdest i poslije obavljena dva rekata namaza podigla ruke i rekla:

“Bože moj i Gospodaru moj, ovo je Muhammed, tvoj vje- rovjesnik, i ovo je Ali, amidžić tvog vjerovjesnika. Bože moj, spusti nam trpezu s neba kao što si je spustio Beni Israilu, koji su jeli s nje i bili nezahvalni. Bože moj, spusti nama, jer mi smo u to čvrsto uvjereni.”

Odjedanput se spustila posuda s dženetском hranom, čiji je miris ispunio Alijevu kuću. Imam Ali je upitao:

“Otkud ova mirisna hrana?” Odgovorila mu je:

“Od Allaha.” Božiji Poslanik je na to rekao:

“Hvala Bogu Koji mi je podario kćerku koja je poput hazreti Merjeme. Kad god bi joj Zekerijja u hram ušao, kod nje bi hra- ne našao. ‘Odakle ti ovo, o, Merjema?’ – on bi upitao, a ona bi odgovorila: ‘Od Allaha, doista Allah opskrbljuje koga hoće bez računa ikakva.’”⁴ (Ali Imran, 37)

Na početku islama, u teškim vremenima ratova, oskudice i gladi, većina ljudi u Medini je živjela suočena s brojnim problemima. I sam časni Poslanik je bio veoma gladan. Danonoćno se zalagao za siromašne i bijedne. Ponekad bi privijao kamen na stomak kako bi učinio bol gladi podnošljivom.

U jednom od tih teških dana pokucao je na Fatimina vrata i upitao: “Kćeri moja, imaš li šta u kući da utolim glad?” Hazreti Fatima mu je odgovorila da nema. Božiji Poslanik se vratio, ali hazreti Fatima to nije mogla podnijeti. Podigla je ruke, a čista i mirisna hrana se spustila iz

Dženneta. Čim je Fatima, s.a., ugle- dala dženetsku hranu i plemenite darove Božije, rekla je:

“Tako mi Boga, dat ću prednost Božijem Poslaniku nad so- bom i drugima.” Potom je punu zdjelu hrane i pečenog mesa poslala Poslaniku. Poslanik ju je upitao:

“Odakle ti ovo?”, a ona mu je odgovorila:

“To je od milosti i dobrote Božije, doista Allah opskrbljuje koga hoće bez računa ikakva.”

Prvakinja svih žena

U posljednjim trenucima Poslanikovog života, Fatima, a.s., je puno plakala. Poslanik je čuo kako mu kćerka plače i nešto joj tiho rekao, zbog čega se Fatima nasmijala. Ona sama je to objasnila na sljedeći način:

“Plakala sam, onako kako si vidjela, i kada je vidio moju tugu, prišapnuo mi je: ‘Fatima, jesi li zadovoljna što si velikodo- stojnica žena svijeta?’ Zato se nasmijah.”

Hazreti Fatima je kazala: “U svojim posljednjim trenucima života moj mi je otac, pošto je čuo moj plač, rekao:

‘Kćeri moja, zaista nijedna žena muslimanka nema težeg gubitka od tebe, pa budi strpljivija od onih koji su ispod tebe, jer si, zaista, ti velikodostojnica žena Dženneta.’”

Časni Poslanik je jednog dana ušao u Fatiminu, s.a., kuću

i upitao je:

“Kćeri, kako si i kako živiš?”

Čuo je sljedeći odgovor:

“Doista sam bolesna i svakog trena bolest mi se pogoršava, jer, zaista, nemam hrane da jedem i utolim glad.”

Časni Poslanik ju je onda upitao:

“Kćerkice moja, zar nisi zadovoljna time što si prvakinja svih žena svijeta?”

Fatima, s.a., mu je uzvratila pitanjem:

“Oče, a gdje je Merjema, kćerka Imranova?” i on je odgovorio:

“Ona je prvakinja svog svijeta (vremena), a ti si svog svijeta. Tako mi Boga, udao sam te za čovjeka koji je prvak i na dunja-luku i na ahiretu.”⁸

Veze s melekima

Selman Farisi je pričao: “Po pozivu imama Alija otišao sam do Fatimine kuće. Čim me ugledala, rekla je: ‘Selmane, otuđio si se od mene nakon preseljenja mog oca.’ Potom mi je rekla da sjednem i nastavila:

‘Sjedi malo i zapamti ono što ću ti reći. Doista sam jučer sjedila na ovom mjestu, a vrata su bila zatvorena. Razmišljala sam o prekidu Objave i odlaznju meleka iz naše kuće, kad se odjednom otvoriše vrata, bez da ih je iko otvorio, i uđoše kod mene tri djevojke ljepote kakvu niko još nije vidio, što zbog izgleda i privlačnosti njihovih lica, što zbog mirisa kojim su mirisale.

Kada sam ih vidjela, ustala sam pokazujući da ih ne poznajem. Pitala sam ih jesu li iz Mekke ili Medine, a one su mi odgovorile: ‘Kćeri Muhammedova, nismo mi stanovnice Mekke niti Medine niti bilo kojeg dijela Zemlje. Mi smo djevojke hurije iz Kuće mira. Gospodar moći nas je poslao do tebe, kćeri Muhammedova. Doista čeznemo za tobom.’

Onda sam upitala onu za koju mi se čini da je bila viša: ‘Kako se zoveš?’ Odgovorila mi je: ‘Makduda.’ Upitala sam je onda: ‘Zašto si nazvana Makduda?’ i objasnila mi je: ‘Ja sam stvorena radi Mikdada ibn Esveda el-Kindija, druga Allahovog Poslanika.’ Pitala sam drugu kako se zove i rekla je: ‘Zerre.’ I nju sam pitala sam zašto je tako nazvana, a izgledala je plemenita, i odgovorila mi je: ‘Stvorena sam za Ebu Zerra el-Gifarija, druga Allahovog Poslanika.’ I treću sam pitala kako se zove i odgovorila mi je: ‘Selma’ te objasnila: ‘Ja sam stvorena za Selmana Farisija, slugu tvog oca, Allahovog Poslanika.’ Potom su mi dženetske hurije dale svježije hurme koje su bile mirisnije od miska.’

Hazreti Fatima mi je dala malo tih hurmi. Uzeo sam i pošao prema kući i koga god sam susreo od ashaba Allahovog Poslanika, upitao me: ‘Kako prijatan miris. Imaš li to miska uz sebe?’”

Imam Sadik, a.s., ovako prenosi Fatimino, s.a., posmatra-

nje skrivenog svijeta i njene keramete u posljednjim trenucima života: “Kada je Fatima, s.a., (između akšama i jacie) čekala da joj se približi smrtni čas, uputila je oštar pogled i rekla:

‘Mir s Džibrilom, mir s Božijim izaslanikom! Bože, daj da budem uz Tvog Poslanika. Bože, daj da budem u Tvom zadovoljstvu, u Tvojjoj blizini i kući Tvojjoj, Kući mira.’ Potom je upitala:

‘Vidite li vi ovo što ja vidim?’ Neki su je upitali: ‘Šta to ti vidiš?’ i rekla je:

‘Ovo su nebeske povorke, a ovo je Džibril i ovo je Poslanik Božiji, s.a.v.a., koji govori: ‘Kćeri moja, dođi nama, jer za tebe je bolje ono što ti slijedi.’”

Hazreti Ali prenosi: “U trenutku preseljenja, hazreti Fatima, s.a., je pogledala oko sebe i rekla:

‘Mir s vama! Potom se okrenula meni: ‘Amidžiću moj, do- ista mi je došao Džibril, nazivajući mi selam, i rekao mi: ‘Onaj Koji daje mir šalje ti selame, miljenico miljenika Božijeg i plodu srca njegova! Danas ćeš nam se ti pridružiti i doći u uzvišeni nebeski svijet i dženetsko boravište.’ I otišao je.’

Potom se okrenula od mene govoreći:

‘Mir vama’, pa mi je opet saopštila: ‘Amidžiću, tako mi Boga, ovo je hazreti Mikail i ponovio mi je isto što i Džibril.’ Zatim je opet rekla:

‘I sa vama mir!’ i opet mi se obratila: ‘Amidžiću, tako mi Boga, ovo je istina. Ovo je hazreti Azrail koji je krilima obuhvatio Istok i Zapad. Ovako mi ga je opisao moj otac i ovo odgovara njegovom opisu.’ Potom smo čuli kako je govorila:

‘Mir s tobom, koji duše uzimaš! Požuri sa mnom i nemoj me mučiti.’ Potom smo je čuli kako kaže:

‘Bože, uzmi me Sebi, a ne prema vatri.’”

Ebu Basir prenosi od Imama Bakira, a.s.:

“Jedanput, uoči petka, pred samo svitanje, spustili su se i došli kod Fatime, s.a., hazreti Džibril, Israfil i Mikail. Vidjeli su je kako klanja. Čekali su dok nije završila s namazom. Potom su joj zajedno uputili selam i rekli: ‘Svevišnji Gospodar ti šalje selam’, te u sobi te predvodnice dženetskih žena ostavili knjigu sahifu. Hazreti Fatima je odgovorila:

‘Allah je darivatelj mira i od Njega je i prema Njemu je. I vama mir, izaslanici Božiji.’”

Neograničeno znanje

Ammar ibn Jasir je prenio da se hazreti Fatima obratila

Zapovjedniku vjernih, Imamu Aliju:

“Dođi bliže da te obavijestim o onome što je bilo, onome što se dešava i onome što će biti do Sudnjeg dana kada nastupi Smak svijeta.”

Fatimina Sahifa

Džabir bin Abdullah Ensari je pričao: “Ušao sam u hazreti Alijevu kuću i ugledao sahifu u Fatiminoj, a.s., ruci. Lijepa zelena boja korice (sahife) me podsjeti na smaragd, a u njima (koricama) bijaše knjiga bjeline svjetla. Upitah je: Nek su mi ro- ditelji žrtve za vas! Šta je to u vašim rukama? Ona mi odgovori:

‘Ovo je knjiga koju je mome ocu, Božijem Poslaniku, s.a.v.a., darovao Allah. U njoj je ime moga oca, i ime moga muža, i ime- na moja dva sina i imena nasljednika mojih sinova. Ona mi je data da me obraduje.’

Upitah je: Dozvoljavaš li da je pogledam i da čitam iz nje? I ona mi reče: ‘Ne, nije moguće! Ono što se nalazi u njoj mogu čitati samo Božiji Poslanik, Imam Ali i bezgriješni imami.’”

Ono što se da zaključiti iz predaja i objašnjenja hazreti

Fatime jeste da su sadržaj i teme njene sahife bile dio Božijih taj- ni, koje se daju na uvid samo bezgriješnim predvodnicima, a.s.

Džabir bin Abdullah Ensari kazuje:

“Otišao sam kod hazreti Zehre, a.s. U rukama joj ugledah knjigu jarko bijele boje. Upitah: Kakva je to lijepa knjiga? Dozvoljavaš li mi da je čitam? Ali ona mi odgovori:

‘U njoj su imena Imama od moje djece. Džabire, da nije zabranjeno, dala bih ti. Međutim, zabranjeno je da je dotiče iko osim nekog od Božijih poslanika ili njegovog nasljednika ili po- slanikovoj porodici.’”¹⁵

Sadržaj hazreti Fatimine sahife predstavlja dio Božijih tajni i nalazi se na raspolaganju samo Poslanikovom Ehli bejtu. Međutim, neki Poslanikovi ashabi, poput Džabira bin Abdullaha Ensarija, dozvolom hazreti Fatime, stekli su do određene granice općenit uvid o sadržaju, ili su čak vidjeli neke stranice te knjige.

Džabir prenosi: “Došao sam kod hazreti Fatime i vidio svijetlu sahifu. Upitao sam je kakva je to knjiga i ona mi je rekla:

‘Ovo je knjiga koju je Allah podario Božijem Poslaniku. U njoj su imena moga oca, moga muža, moja dva sina i imena Imama, nasljednika mojih sinova. Data mi je da me razveseli.’”

Džabir ju je onda upitao: “Kažeš da je u njoj dvanaest imena, čija su to imena?” i ona mu je pojasnila:

“To su imena imama; prvo je ime sina moga amidže, i jeda- naest mojih potomaka, a zadnji od njih je Kaim, a.s.”

Hazreti Fatimina predanost Allahu i Poslaniku, s.a.v.a.

Jedno od pohvalnih pravila u islamskom braku je savjetovanje i razmjena mišljenja između oca i kćerke kako bi ona mogla odabrati svog idealnog muža. Božiji Poslanik, s.a.v.a., se pridržavao ovog odgojno - psihološkog principa, te ga oporučivao islamskom ummetu kako bi se izbjegla nepravda i nasilje prema kćerima iz doba džahilijeta. Zbog toga je također bitno da roditelji ne udaju svoje kćeri bez savjetovanja s njima i njihovog odobrenja.

Božiji Poslanik se prije udaje svoje kćerke savjetovao s njom, te je upitao: “Kćeri moja, Fatima, tvoj amidžić Ali te zaprosio, pa šta ti misliš o tome?” Hazreti Fatima je pokazala poštovanje prema ocu i uzvratila mu istim pitanjem: “Šta ti misliš o tome?” Poslanik joj je odgovorio: “Svevišnji Allah je s neba dao dozvolu za to”, pa se hazreti Fatima nasmiješila i rekla:

“I ja sam zadovoljna onim čime je Svevišnji Allah zadovoljan u pogledu mene i Njegovog Poslanika.”

U drugoj predaji stoji da je ona, mir neka je s njom, rekla:

“Zadovoljna sam Bogom kao Gospodarom svojim, tobom, oče, kao Poslanikom, i svojim amidžićem kao mužem i skrbnikom.”

Jednom je Božiji Poslanik ušao u hazreti Fatiminu kuću i vidio je kako ona sjedi na zemlji te jednom rukom drži bebu, a drugom okreće ručni mlin. Suze su mu navrle na oči pa je rekao: “Kćeri moja, doskoči gorčini dunjaluka slašću ahireta.” Hazreti Fatima je odgovorila:

“Božiji Poslaniče, hvala je Bogu na blagodatima Njegovim i zahvala je Bogu na darovima Njegovim.”

Časni Poslanik, s.a.v.a., je govorio hazreti Fatimi, a.s., o gorkim događajima koji će se zbiti u budućnosti. Govoreći tako o budućnosti, ukazao joj je i na šehadet imama Husejna, a.s. Hazreti Fatima, a.s., je upitala:

“Oče, ko će ubiti moje dijete, radost mojih očiju i plod moga srca?” On joj je odgovorio:

“Najgori čovjek moga ummeta.” Onda je Fatima, a.s., zamolila:

“Oče, prenesi moj selam Džebrazilu i pitaj ga gdje će biti ubijen” i dobila je odgovor:

“Na mjestu koje se naziva Kerbela.”

Ona je onda rekla: “Oče, predala sam se, zadovoljna sam i oslanjam se na Allaha.”

Jednoga dana, dok hazreti Fatima, a.s., bijaše u drugom stanju, časni Poslanik, s.a.v.a., izvijesti svoju kćer: “Hazreti Džebrazil nam donese vijesti o tvome sinu da će na Kerbeli pasti kao šehid.” Hazreti Fatima, a.s., koja se nađe u oreolu bola i tuge, reče:

“Oče, ono meni ne treba.”

Poslanik nastavi: “Kćeri, to je tvoj sin Husejn, od njega će poteći devet bezgriješnih imama, koji će čuvati opstanak vjere.”

Hazreti Zehra onda reče:

“Božiji Poslaniče, zadovoljna sam Svemogućim i Svevišnjim Bogom.”

Na dan preseljenja hazreti Hatidže, s.a., Fatima je hodala oko oca zapitkujući: “Oče, gdje je moja majka?” Džibrazil je rekao: “Allahov Poslaniče, prenesi moj selam Fatimi i reci joj da joj je majka, Hatidža, u dženetskim boravištima u društvu Asje i Merjeme.” Kada je čula ovu radosnu vijest, hazreti Fatima, s.a., je rekla:

“Doista, Allah je darivatelj mira, od Njega dolazi i Njemu ide mir.”

Hazreti Fatimina obaviještenost o ubistvu njenog sina Husejna

Jednoga dana, na vrata hazreti Alijevog doma pokucao je gladan čovjek i zatražio pomoć. Imam Ali se lijepim stihovima obratio hazreti Zehri, ukazavši na potrebu siromaha, i napomenuo joj da mu, ukoliko može, pomogne na odgovarajući način. Hazreti Zehra mu je odgovorila sljedećim stihovima:

Naredbu tvoju čuh, amidžicu, pokorih se, od mene nema ni kuđenja ni prigovora.

Ovog trenutka nahranit ću njega u nadi da ću ga spasiti gladi.

Nakon što je Imam ponovo potencirao da se gladni nahrani, ona mu je odgovorila:

Za tili čas nahranit ću ja njega, meni je svejedno, zarad Allaha dajem mu prednost nad djecom, zanočiše gladni, to su moji dječaci, najmlađi bit će pogubljen u borbi, na Kerbeli bit će ubijen prevarom.

Teško ubici njegovom, bolna patnja i poniženje, svijat će ga Vatra od dna paklenoga iz trena u tren stezat će se okovi.

Imam je hazreti Zehru pohvalio i zahvalio joj zbog ovakve požrtvovanosti, te dobio odgovor:

Neosta od onog što bi, sem jedne mjerice, već me i zglob boli od ručne vodenice. Tako mi Boga, djeca mi sada su gladna, O, Allahu, ne ostavi ih želuca prazna!

Otac im je u dobru bez premca, što snagom stekne, to rukom udijeli, a na glavi nemam mahrame lijepe, osim abaje iznošene, ručno izatkane.

U stihovima hazreti Fatima, s.a., ukazuje na oskudicu, životne teškoće te na šehadet imama Husejna na Kerbeli:

Zanočiše gladni, sinovi moji mladi, Najmlađi od njih će u bici ubijen biti, Na Kerbeli njega mučki će ubiti, Ubicama mu prokletim teško li će biti.

Potpuna predanost imamu i predvodniku

Nakon što je Imam Ali odveden u džamiju, hazreti Fatima je rekla:

“Hoćete li ...? Tako mi Boga, ako ga ne pustite, zasigurno ću pustiti kosu, rastrgnuti okovratnik i otići do mezara moga oca.”

Potom je uzela za ruku Hasana i Husejna, mir s njima, kako bi pored Poslanikovog mezara plačem i proklinjanjem obistinila svoju prijetnju. Imam Ali, a.s., je rekao Selmanu: “Selmane, za- drži Fatimu! Kao da vidim Medinu kako se s dvije strane trese od zemljotresa. Tako mi Boga, ako Fatima pusti kosu, rastrgne oko-vratnik i zaplače i prokune pored Poslanikovog, s.a.v.a., mezara, neće više biti prilike za narod Medine i zemlja će ih sve progutati u svom smrtonosnom zalogaju.”

Selman je požurio do hazreti Fatime i zamolio je: “Kćerko Muhammeda, s.a.v.a.! Bog je tvog oca učinio povodom milosti svjetovima... Imam Ali, a.s., me poslao i rekao mi da te vratim kući i da te zadržim da ne jecaš i ne proklinješ.” Kada je hazreti Fatima, s.a., čula Imamovu poruku, rekla je:

“Onda se vraćam, strpit ću se, poslušati ga i pokoriti mu se.”

Hazreti Fatimina dova

Selman Farsi prenosi: “Hazreti Fatima mi je nakon susreta s dženetskim hurijama dala malo mirisnih hurmi koje su joj one uručile. Svaki Poslanikov ashab kojeg sam sreo u Me- dini pitao me: ‘Kako prijatan miris! Imaš li to čistog miska kod sebe?’

Ovaj neobičan događaj sam prepričao pred hazreti Fatimom, s.a. Blago nasmiješena i vesela, rekla mi je: ‘Ova mirisna dže- netska hurma je sa drveta koje je stvoreno za jednu od mojih dova. Ja sam tu dovu naučila od Božijeg Poslanika, s.a.v.a, a glasi:

U ime Boga Svjetla,
U ime Boga Koji kaže nečemu “budi” i ono biva,
U ime Boga Koji zna skrivene poglede griješne i ono što grudi kriju,
U ime Boga Koji Svjetlo iz Svjetla stvori, U ime Boga Kojeg se po dobru spominje,
U ime Boga Koji Svjetlo na brdu Tur spusti u mjeri određenoj, u Knjizi pisanoj, Poslaniku blagoslovljenom.”

Hazreti Fatimin neprestani plač

Nakon preseljenja Allahovog Poslanika, gorkih dešavanja i nedaća Poslanikove porodice, žalost i plač hazreti Fatime su se nastavili, a nekim čelnicima Medine to nije bilo drago. Stoga su poslali neke ljude kod Imama Alija tražeći da on ograniči plač i žalost hazreti Fatime. Imam Ali je prenio hazreti Fatimi da su tražili da ona plače ili po noći ili po danu. Hazreti Fatima, s.a., je odgovorila:

“Ebu-l-Hasane, koliko li ću kratko ja još biti među njima i koliko je blizu čas u kojem ću ih napustiti. Tako mi Allaha, neću šutiti ni danju ni noću sve dok se ne pridružim svom ocu, Alla- hovu Poslaniku.”

Hazreti Ali joj je rekao: “Ti postupi kako misliš da je najbolje.” Potom je u Bekiji za hazreti Fatimu, s.a., napravio mjesto po imenu Bejtu-l-ahzan, da tu može plakati.

Hazreti Fatimina radost zbog skorog susreta s Poslanikom, s.a.v.a.

Osobe bliske časnom Poslaniku vidjele su da je na smrtnoj postelji u posljednjim trenucima Poslanikovog života tekao poseban razgovor između njega i hazreti Fatime. Na početku tog tajnovitog razgovora, Zehra bijaše uplakana, a kada je časni Poslanik završio, ona bješe sretna i nasmijana, brišući suze sa svoga lica.

Umjesno je upitati šta je bilo razlog plaču, a šta osmijehu i sreći. Nakon što je časni Poslanik preselio, pitali su hazreti Zehru o tome, a ona je odgovorila:

“Prvo mi je rekao da mu je Džebail svake godine po jedanput izlagao Kur'an, a ove godine je to učinio dva puta. Rekao je: ‘Vidim da mi se čas smrti približio. Zato budi svjesna Allaha i strpi se.’ Zbog toga zaplakah. Zatim mi je rekao: ‘Kćeri moja, zaista nijedna muslimanka nema težeg gubitka od tebe, pa budi strpljivija od onih koji su ispod tebe.’ I rekao mi je da sam prva od njegovog ehla koja će mu se pridružiti, pa se zbog toga nasmijah.”

Duša mi zatočena u duboke uzdahe, Oh, kamo sreće da s uzdasima i ona izađe. Nakon tebe nema dobra u životu, i samo plačem iz straha da mi život ne potraje.

Časni Poslanik, s.a.v.a., je još ranije bio obavijestio svoje ashabe o budućim žalbama i srceparajućoj tuzi hazreti Zehre, a.s.: “Moja kći će toliko biti pogođena naletima nevolja i nesreća i do te mjere tužna i zabrinuta da će dići ruke i od Boga moliti smrt riječima:

‘Gospodaru moj, umorih se od života i zasitih se dunjalučara, pa spoji me s ocem mojim. Bože moj, ubrzaj mi smrt hitro.’”

Esma bint Umejs, supruga Džafera Tajjara, pričala je: “U vrijeme preseljenja hazreti Fatime bila sam kod nje i ona mi je rekla:

‘Doista je Džebrail Poslaniku, kada mu je došlo vrijeme preseljenja, donio balzam iz Dženneta, pa ga je on podijelio u tri dijela: jednu trećinu je uzeo za sebe, jednu za Alija i jednu za mene, a bila je teška koliko četrdeset dirhema’, pa me zamolila: ‘Esma, donesi mi ostatak balzama mog oca, stavi ga pored moje glave i pričekaj malo, a potom me zovni. Ako se budem odazvala, u redu je, a ako se ne odazovem, znaj da sam otišla kod svog oca.’³² Malo sam čekala i onda sam pozvala Fatimu, ali nisam dobila odgovor. Tako sam saznala da je preselila.”

Hazreti Fatima je u posljednjim trenucima života otkrila svom mužu jednu tajnu i nagovijestila vrijeme svog preseljenja.

“Ali, zaspala sam i usnila dragog Poslanika, s.a.v.a., u dvorcu od bijelih bisera, pa kada me ugleda, reče: ‘Požuri meni, kćeri, jer sam te silno poželio.’ Ja mu rekoh: Tako mi Boga, ja sam još više poželjela da te vidim. On onda reče: ‘Bit ćeš večeras sa mnom’, a on je iskren kada obećava i riječ održi kada obeća.”

Spremnost na smrt

Selma umm Beni Rafi’ je prenijela: “U posljednjim trenucima hazreti Fatiminog života sam bila kod nje. Tražila je vodu za kupanje i pripremila sam je. Potom je zatražila da joj donesem čistu odjeću. Onda se okupala, obukla čistu odjeću i ušla u svoju sobu. U postelji je legla okrenuta prema kibli i rekla mi:

‘Majko, upravo sada će mi biti oduzeta duša. Doista sam završila, okupala sam se, neka mi niko ne otkrije tijelo.’ Potom je svoju desnu ruku stavila pod glavu i okrenuta prema kibli smirila se i preselila.”

Obaviještenost o vremenu smrti

Ibn Abbas je prenio da je hazreti Fatima u posljednjim trenucima života uzela za ruku Hasana i Husejna i otišla do mezara Allahovog Poslanika. Obavila je dva rekata namaza između Poslanikovog mezara i minbera. Potom je zagrla Hasana i Husejna i oprostila se s njima rekavši: “Vaš otac Ali klanja, vi ostanite kod njega.” Potom je krenula kući, pozvala Esmu i rekla joj:

“Nemoj misliti da sam negdje otišla, jer ću biti tu, u ovoj sobi, leći ću koji trenutak. Ako prođe izvjesno vrijeme, a ja ne izađem, pozovi me, pa ako ti se odazovem, ti onda uđi, a ako ne, znaj onda da sam se pridružila Poslaniku Božijem, s.a.v.a.”

Poslanikova kćerka je nakon smrti oca bila svjesna da će i ona ubrzo otići i da će njena borba za prava okončati njenom smrću. Zato je jednom rekla hazreti Aliju:

“Ebu-l-Hasane, doista me Allahov Poslanik obavijestio da ću ja biti prva iz njegove porodice koja će mu se pridružiti, i to će zasigurno tako i biti, pa ti pred Božijom odredbom budi strpljiv i zadovoljan onim što je On presudio.”

Molba mužu

Hazreti Fatima je pred svoju smrt oporučila Imamu Aliju:

“Kada preselim, ti preuzmi na sebe obavezu da me ogasuliš i umotaš u ćefine. Ti mi klanjaj namaz i spusti me u mezar. Ti me ukopaj, poravnaj zemlju po mom kaburu. Potom sjedi kod moje glave, ispred mog lica, puno uči Kur'an i upućuj dovu, jer je u tim trenucima umrlom potrebna bliskost sa živima. Ostavljam te Svevišnjem Bogu u amanet i oporučujem ti da se lijepo odnosiš prema mojoj djeci.”

Hazreti Fatimina oporuka

Poslije Fatimine, s.a., smrti, Zapovjednik vjernih je izvadio pisanu oporuku svoje supruge, otvorio je i pročitao:

“S imenom Allaha Svemilosnog Milostivog,

Ovo je oporuka Fatime, kćerke Poslanikove. Oporučuje u stanju dok svjedoči da nema Boga osim Allaha i da je Muhammed Njegov rob i Njegov Poslanik, da je Džennet istina i Vatra istina, da će doći čas u koji nema nikakve sumnje i da će Allah proživjeti one koji su u kaburovima.

Ali, ja sam Fatima, kćerka Muhammedova, Allah me učinio tvojom suprugom, da budem tvoja i na dunjaluku i na ahiretu. Ti si meni preči od ostalih. Noću obavi balzamiranje, gusul i umotaj me u ćefine. Klanjaj mi dženzu i ukopaj me noću. Nemoj da iko zna. Ostavljam te Bogu u amanet i šaljem selame djeci mojoj do Sudnjega dana.”

Spoznaja Boga

“Hvaljen neka je Allah za ono što je blagodario. Njemu pripada zahvala za ono čime nas je nadahnuo. Njemu je hvala zbog sve blagodati koju nam je podario, obilja darova kojima nas je obasuo i potpune milosti koju neprekidno pokazuje. Ove blagodati su prevelike da bi se mogle nabrojati, daleko od toga da se mogu uzvratiti, a njihova beskonačnost je nepojmljiva. On nas podstiče na zahvalnost kako bi se blagodati nastavile i uvećale i bodri naše zahvale da bi nam još više upotpunio blagodati.

Svjedočim da nema drugog božanstva mimo Allaha, Jedinog bez premca, koji je učinio iskrenim tumačenja ovih svjedočenja, njihovo priznanje stavio u srca, a njihovim shvatanjem obasjao misli.

Očima Ga nije moguće vidjeti, jezikom Ga nije moguće opisati i mislima Ga nije moguće zamisliti. Stvorio je sve iz ničega, dao postojanje koje nije slično ničemu prije.

Oblikovao je sve svojom moći i stvorio sve svojom voljom, iako nije imao potrebe da stvara niti je imao koristi od oblikovanja, osim da dokaže svoju mudrost i ukaže na pokornost Sebi, da pokaže svoju moć, da Mu stvorenja iskažu robovanje i da ojača svoj poziv.”

Svrsishodnost vjerskih propisa i imameta

“Pa je Allah učinio iman čišćenjem vas od mnogoboštva, namaz udaljivanjem od oholosti, zekat pročišćenjem vaših duša i uvećanjem opskrbe, post učvršćivanjem iskrenosti, hadždž utvrđivanjem vjere, pravdu uređenjem srca, pokornost nama poretkom ummeta, naše vođstvo zaštitom od razilaženja, džihad moći za islam, strpljivost kao pomoć u prizivanju nagrade, naređivanje dobra kao dobrobit za sve, dobročinstvo prema roditeljima zaštitom od Božije srdžbe, čuvanje rodbinskih veza produženjem života i umnožavanjem vas, odmazda zaštitom krv, ispunjenje nezra prizivanjem Božijeg oprosta, a pažljivo mjerenje i vaganje udaljavanjem štete, zabrana vina čišćenjem vas od prljavštine, izbjegavanje klevetanja zastiranjem od prokletstva, a napuštanje krađe uzrokom čednosti. Svevišnji Allah je zabranio širk kako bi se ljudi očistili za Njega kao svog Gospodara. Bojte se Allaha istinskom bojaznošću i drugačije ne umirite osim kao muslimani. (Ali Imran, 102) I pokoravajte se Allahu u onome što vam je naredio i zabranio, jer doista: I Allaha se boje od Njegovih robova oni učeni. (Fatir, 28)”

BOŽIJI POSLANIK, S.A.V.A.

Poslanikov, s.a.v.a., visok položaj kod Allaha

“I svjedočim da je moj otac, Muhammed, Njegov rob i Njegov poslanik. Izabrao ga je i odabrao prije nego što ga je poslao i imenovao ga prije nego što ga je odabrao.

Odabrao ga je prije nego ga je poslao, kada su ljudi bili skriveni u nevidljivosti, velima strahovitosti zaštićeni i krajem nepostojanja spojeni, zbog Božijeg znanja o završecima stvari i Njegovog obuhvatanja vremena te Njegove spoznaje mjesta stvari.

On ga je poslao da upotpuni Svoje zapovijedi, učvrsti done- sene odredbe i izvrši neizbježne mjere, ali je vidio kako se na- rod razjedinio u svojim vjerovanjima, čvrsto se drži svojih vatri, obožavajući svoje idole i poričući Allaha, iako Ga poznaju.”

Enes ibn Malik prenosi da je hazreti Fatima po preseljenju Božijeg Poslanika gorko plakala i govorila:

“Oče, koji si se odazvao Gospodaru kada ga je pozvao! Oče, kojem je Džennet Firdevsa utočište! Oče, za kojim Džibrilu jadikujemo!”⁵

Razlozi slanja Poslanika, s.a.v.a.

“Allah je preko moga oca, Muhammeda, osvijetlio tmine narodu, odstranio nejasnoće iz srca njihovih i skinuo im veo s očiju. On ih je uputio, izbavio iz zabluda, oslobodio zaslijepljenosti i uputio postojanoj vjeri. Pozvao ih je na put ispravni, a potom ga je Allah uzeo Sebi iz milosti, odabranosti i čežnje.

Muhammed je iz teškoća ovog svijeta otišao u mir, okružen dobrotivim melekima, zadovoljstvom Gospodara koji prašta i u susjedstvo Vladara Silnoga.

Neka je Božiji blagoslov na mog oca, Njegovog vjerovjesnika, povjerenika, najboljeg među stvorenjima i Njegovog odabranika i neka je Božiji mir, milost i berićet na njega.”

Poslanikovi, s.a.v.a., naponi na putu islama

“Ljudi, znajte da sam ja Fatima, a moj otac je Muhammed. To stalno ponavljam, a što govorim ne govorim pogrešno i što činim ne činim suvišno. Došao vam je Poslanik, između vas je, i, što ćete na muke naići, teško mu je! On silno želi da se uputite, a prema vjernicima sažaljiv je i samilostan je. (Et-Tevbe, 128)

Pa ako tražite srodstvo Poslanikovo i poznajete ga, vidjet ćete da je on moj otac, a ne otac vaših žena, da je on brat mog amidžića, a ne brat vaših

muškaraca, a koliko li je on dobar srodnik! Pa do- stavio je poslanicu, odvrćući opomenom, udaljavajući od puta mnogobožaca, udarajući po njihovim plećima, držeći ih za vrato- ve. Pozivao je na put svog Gopodara mudrošću i lijepim savjeto- vanjem, razbijajući kipove i raskidajući im tjemena, sve dok nije porazio te koji su se razbježali i sklonili noć od svog jutra. Tad se pojavila čista istina sa samog svoga vrela, progovorio je vođa vje- re, umukle su vode šejtana i propale pristalice licemjera. Razvezali su se čvorovi nevjerstva i razdora i rekoste riječi koje su svjedočile da je Bog jedan, u skupini bijelih lica i praznih trbuha.”

Vrijednost Poslanikovog, s.a.v.a., hadisa

Jedna osoba je tražila od hazreti Fatime, s.a., jedan hadis. Ona je rekla Fiddi da joj donese hadis koji je bio napisan na ko- madu papira. Nakon dugog traženja Fidda je rekla da nije ga naš- la i da je hadis izgubljen. Hazreti Fatima, s.a., ju je prekorila:

“Traži ga, teško tebi, jer mi je vrijedan koliko Hasan i Husejn.” Iz ovog zanimljivog događaja možemo izvući važne pouka o značaju znanja i spoznaje:

1. Hazreti Fatima je zapisivala Poslanikove hadise.
2. Uredno je čuvala i zapisivala hadise tako da je tačno znala gdje se koji nalazi.
3. Uvažavala je i cijenila hadis onako kako dostoji jer je jedan hadis za nju imao vrijednost kao vrijednost dva njena draga sina.

Ljubav prema Poslaniku, s.a.v.a.

Hazreti Fatima, s.a., je govorila:

“Od vašeg dunjaluka su mi omiljene tri stvari: učenje Božije Knjige, gledanje u lice Allahovog Poslanika i dodjeljivanje na Allahovom putu.”

Vječnost sjećanja na Poslanika, s.a.v.a.

Kada umre čovjek, smanji se spomen na njega, a od smrti ocu mom, Allaha mi, poraste uspomena. Razmisli, kada tuga u tebi počne da vrvi, da li Resul je živ ili ga kabur od nas skri!

Predanost Poslanikovo, s.a.v.a., volji Šejh Saduk prenosi: “Kad god bi Božiji Poslanik, s.a.v.a., kretao na putovanje, posljednja osoba s kojom bi se poselamio bila je hazreti Fatima, a kada bi se vratio, prvo bi nju otišao vidjeti.”

Dok je Poslanik bio na jednom od svojih putovanja, hazreti Fatima je nabavila sebi narukvicu i naušnice te jedan zastor za ulaz u svoju kuću. Poslanik je po povratku otišao posjetiti svoju kćer. Nakon što je vidio zastor i hazreti Fatimin skromni nakit, kratko se zadržao, a onda otišao u džamiju. Hazreti Fatima je osjećala da Poslaniku nije bilo drago. Odmah je skinula narukvicu, naušnice i zastor i poslala ih Poslaniku, poručivši:

“Tvoja kći ti šalje selam i poručuje ti da ovo utrošiš na Božijem putu.”
Vidjevši to, Poslanik, s.a.v.a., je tri puta ponovio:

“Neka je otac žrtva za nju.”

Žaljenje zbog nepoštivanja Poslanika, s.a.v.a.

Nakon što su se ljudi okupili na Sekifi, a ostavili Poslanikovo tijelo neopremljeno i neukopano, hazreti Fatima, s.a., je rekla:

“Nikada nije osvanuo dan kao što je današnji, kada muslimani prirediše najružnije prizore, ostaviše pred nama mrtvo tijelo svog Poslanika, s.a.v.a., i mimo nas svojeglavo preuzeše vlast.”

Tragedija Poslanikovog, s.a.v.a., preseljenja

U žalosnim trenucima preseljenja Božijeg Poslanika, hazreti Fatima, Imam Ali, Hasan i Husejn su okružili njegovu postelju i očiju punih suza gledali zalazak sunca poslanstva. Božiji Poslanik je htio nešto da kaže, ali nije mogao i, kako je i on plakao, izgubio je svijest. Vidjevši to, hazreti Fatima je zavapila:

“Božiji Poslaniče, srce mi se slama i duša me boli zbog plača tvoga, Predvodniče poslanika, prvih i posljednjih, Povjereniče Gospodara svoga, i Njegov poslaniče, i Njegov miljeniče, i Njegov vjerovjesniče! Šta će nakon

tebe s djecom mojom biti? Kakvo poniženje će me nakon tebe zadesiti? Šta će biti s bratom tvojim i vjere pomagačem, Alijem? Šta će biti s Božijom Objavom i naredbom?”

Zatim je pala po ocu i poljubila ga. Onda je Božiji Poslanik hazreti Fatiminu ruku stavio u ruku Imama Alija i rekao:

“Dragi Ali, Fatima je Božiji i moj amanet tebi. Pazi na nju.” Muaz ibn Džebel prenosi da je hazreti Fatima nakon preseljenja Allahovog Poslanika puno plakala i govorila:

“Oče, zbog čije smrti jadikujemo Džebrailu. Oče moj, vijesti s neba su nam se prekinule, više nikada nam neće biti spuštene Objava od Svevišnjeg Allaha.”

Nakon preseljenja Božijeg Poslanika, njegova kćerka Fatima je među ženama Medine žalila:

“Mi smo Allahovi i doista, Njemu se vraćamo. Preseljenjem Poslanika prekinute su nam vijesti s neba.”

Nakon puno tuge, gorkih dešavanja i teškoća podnošenja rastanka s Poslanikom, obratila se ocu:

“Tvojim odlaskom prekinut je sjaj ovog svijeta i nestalo je njegove blistavosti, a blistao je tvojom svjetlošću.

Doista, potamnili su njegovi dani, kao tmina najduže noći. Oče, uvijek ću žaliti za tobom, sve dok ne krenem u susret tebi. Oče moj, nemam sna otkako se rastadoh s tobom. Ko će brinuti za udovice i jadnike? Ko će brinuti za ummet do Dana sudnjega? Oče moj, nakon tebe postali smo potlačeni. Oče, ljudi su se okrenuli od nas, a nekad su nas uvažavali zbog tebe. Ko to ne lije suze zbog rastanka s tobom i ko to nakon tebe tuguje, a da nije zbog tebe? Čiji to očni kapak da se nakon tebe smiri snom?

Ti si proljeće vjere i svjetlost vjerovjesnika pa kako li se planine ne sruše, mora nakon tebe ne presuše i zemlja se ne potrese? Oče moj, pogođena sam velikom žalošću, a tragedija moja nije mala. Oče moj, obuzela me nedaća velika i strašna nevolja. Oče moj, plakali su za tobom svi krajevi i sve planete. Tvoj minber je nakon tebe usamljen. Tvoj mihrab je prazan, u njemu više nema tvojih šaputanja s Gospodarom. Samo je tvoj kabur radostan jer te krije u sebi, a Džennet čezne za tobom tvojim dovama o tvojim namazima.”

Šta s onim ko mirisa prah Ahmedove humke, ako više nikada ne pomiriše mirisa nikakva?

Protilo se na me toliko je nevolja na dane da su livane, noći bi oni postali.

Ostali na mojim obrazima otisci od suza, zbog žalosti za tobom, a u srcu rane. Strpljivost je lijepa na mjestima svim, osim za tobom, jer takva ne postoji. Nema prijekora mojoj tugi za tobom, eh da mi je da plač mojih zjenica vječno traje!

Horizonti neba se zaprašiše, i potamnje dnevno sunce, i smrknu se jutro i podne, a zemlja, nakon Poslanika, posta žalosna, tužna za njim, jako uzdrmana.

Plaćite za njim gradovi Istoka i Zapada, plaćite za njim Mudir i svaki Jemanac,¹⁹ plaći za njim Turu, ogromna planino i Božija kućo, s prekrivačem i ruknovima. O, pečatu poslanika blagodarne svjetlosti!

Blagoslovi s tobom Pošiljatelja Kur'ana!

Nestalo mi strpljenja i očita je moja žal, nakon što izgubih pečata Vjerovjesnika.

Oči! O, oči moje! Lijte suze obilno, nemojte se razbistriti ni kad vas krv preplavi. O, Poslaniče Božiji! O, Allahov odabraniče!

O, utočištu siročadi i slabih! Plakale su za tobom planine i sva divljač, i ptice i zemlja nakon plača neba.

Plakali su za tobom Mekka i Kaba

i Maš'ar, moj gospodine, s dolinom Bedha.

I plakali su za tobom mihrab, i čas Kur'ana u rano jutro i uvečer.

I plakao je za tobom islam, jer postade stranac među ljudima, kao ostali stranci. Da vidiš na minberu, na koji si se peo ti: tama se uspela nakon odlaska svjetlosti. O, moj Bože, pohitaj moju smrt odmah, život mi postade gorak, Gospode moj.

ČASNI KUR'AN

Ljubav prema Kur'anu

Hazreti Fatima, s.a., je govorila:

“Od vašeg dunjaluka su mi omiljene tri stvari: učenje Božije Knjige, gledanje u lice Allahovog Poslanika i dodjeljivanje na Allahovom putu.”

Hazreti Fatima, s.a., je rekla o učenju nekih kur'anskih sura:

“Ko uči sure El-Hadid, El-Vaki'e i Er-Rahman, na nebesima i na Zemlji se prepoznaje kao stanovnik Dženneta El-Firdevsa.”

Značaj časnog Kur'ana

“Robovi Božiji, vi ste postavljeni kao znakovi za Njegove zapovijedi i zabrane, nosioci Njegove vjere i Objave, Božiji povjerenici u vezi sa sobom i Njegovi dostavljači drugim narodima.

Od Njega je među vama i vođa Istine, kao zavjet koji vam je već predstavio i onaj kojeg je On odredio za namjesnika među vama poslije njega: Božija Knjiga koja govori, Kur'an koji istinu zapovijeda, svjetlo blistavo, sjaj koji osvjetljava, čiji su dokazi jasni, tajne otkrivene, vanjština očita, s kojim su zadovoljni sljedbenici, čije slijeđenje vodi Božijem zadovoljstvu, a poslušnost izbavljenju, s kojim se stiže do Božijih prosvjetljenih dokaza, razjašnjenih, čvrstih naredbi, upozoravajućih zabrana, jasnih objašnjenja, dovoljnih argumenata, pohvaljenih vrlina, darovanih odobrenja i propisanih odredbi.”

Pokuda odvrćanja od Kur'ana

“O, ljudi, koji žurite da prenosite laži i žmirite nad počinje- nim ružnim i štetnim djelima, A zašto ne razmisle o Kur'anu oni, ili su na srcima njihovim katanci. (Muhammed, 24) A nije tako! Sva ružna djela koja ste uradili prekrila su srca vaša, pa su obuzela vaš sluh i vid. Koliko li je loše ono što ste pretpostavili u vezi s Kur'anom i koliko li je ružno ono na što ste ukazali i koliko li je zlo ono što ste izdvojili iz njega!

I zasigurno, tako mi Allaha, težak će vam biti ovaj teret kojeg ćete nositi i kobne posljedice kada vam se odgrnu zastori i otkrije gubitak pa vam se od vašeg Gospodara pojavi ono što niste ni pretpostavljali. Tada će oni nevaljali biti gubitnici. (Gafir, 78)”

Žaljenje zbog udaljenosti ljudi od kur'anskih uputa

Dok je hazreti Fatima, s.a., u svom govoru u Poslanikovoј džamiji objašnjavala svoje pravo na naslijeđe po islamu, neko je rekao: "Čuo sam Poslanika, s.a.v.a., da je rekao: 'Mi, skupina vjerovjesnika, ne ostavljamo u naslijeđe ni dirhema niti dinara.'"

Hazreti Fatima, s.a., je na to uzvratila:

"Subhanallah, nije Allahov Poslanik, s.a.v.a., odvrćao od

Kur'ana, niti se suprotstavljao njegovim propisima, već je slijedio njegov trag i išao za njegovim znakovima. Okupljate li se to u iznevjeri tražeći dokaz u laži? Ovo što činite nakon njegove smrti slično je zlim djelima koja su mu učinjena za života. Evo vam Božija Knjiga, kao pravedan sudija i konačan govornik, koja govori: 'da mene naslijedi i naslijedi porodicu Jakuba' (Merjem, 6) i 'I Sulejman naslijedi Davuda'. (En-Neml, 16)

Svevišnji Allah je podjelom naslijeđa, određivanjem svačijeg prava i nasljedstva i odobravanjem udjela i muškarca i žene očito uklonio izgovore sljedbenika laži i odstranio pretpostavke i nejasnoće iz prošlih vremena. Nije tako, duše vam se na to polahkomiše, a meni samo lijepo strpljenje ostaje! Allah će meni pomoć podariti protiv svega što vi iznosite! (Jusuf, 18)"

EHLI BEJT

Položaj Ehli bejta u islamu

Hazreti Fatima, a.s., je o značaju Ehli bejta govorila:

“Mi smo među Božijim robovima Njegovo sredstvo za us- postavljanje veze s Njim, Njegovi odabranici, mjesto Njegove svetosti, Njegovi dokazi u tminama; mi smo nasljednici Njegov- vih vjerovjesnika.”

Hazreti Fatima, s.a., ukazujući na svrsishodnost imameta je rekla:

“Pa je učinio ... pokornost nama poretkom za ummet, a naše vođstvo zaštitom od razilaženja.”

Položaj Imama Alija

Gdje god bi smatrala potrebnim podsjetiti na hadis Gadir Hum, hazreti Fatima je budila uspavane umove, upućivala zbunjene ljude i više puta opominjala:

“Zar ste zaboravili riječi Allahovog Poslanika na dan Gadir Hum: ‘Kome god sam ja preči od njega samog, njemu je Ali preči od njega samog?’, i njegov govor: ‘Ti si u odnosu na mene kao Harun u odnosu na Musa, a.s.?’”

Pero i jezik su nemoćni da iskažu uzvišenost čovjeka poput Imama Alija i stoga je potrebno potražiti pomoć u riječima hazreti Fatime. Ona je, naime, jednoj osobi, koja je iz svog neznanja stala protiv Imama Alija i grdila ga, rekla:

“Znaš li ti ko je Ali? On je Božanski vođa i svijetli lik, centar pažnje svih poznavatelja Boga i potomak časne porodice koja govori ono što je istina, osovina kruga vođstva, otac svojih sinova, Hasana i Husejna, koji su mirisni cvjetovi Allahovog Poslanika i poglavari mladića stanovnika Dženneta.”

Hazreti Fatima, s.a., je pomažući Aliju, a.s., rekla:

“Zaista je moj otac pogledao Alija, a.s., i rekao: ‘Ovaj i njegovi sljedbenici su u Džennetu.’”

U jednom drugom vrijednom iskazu obradovala je Alijeve sljedbenike vječnim Džennetom i rekla:

“Zaista je Poslanik, s.a.v.a., rekao Aliju, a.s.: ‘Ebu-l-Hasane, zaista ste ti i tvoji sljedbenici u Džennetu.’”

Uloga Imama Alija u napredovanju islama

U danima kada su ruke koristoljublja, nezahvalnosti i neznanja bile potisnule Imama Alija u izolaciju, hazreti Fatima je među muhadžirima i ensarijama nabrajala sjajnu prošlost Zapovjednika vjernih kako bi upotpunila Božiji dokaz u vezi s njima:

“Kad god bi oni rasplamsali vatru rata koju je Svevišnji Allah ugasio, ili šejtan pomolio svoj rog, ili mnogobošci otvorili neki ponor, Božiji Poslanik bi ubacio svog brata (Alija) u njegovo grotlo. On ne bi odustajao sve dok ih ne bi pregazio svojim stopalima i ugasio njihov plamen svojom sabljom, iscrpljen u izvršenju zapovjedi Svete biti Božije, marljiv na Božijem putu, blizak Allahovom Poslaniku, poglavar Božijih prijatelja, odlučan, dobronamjeran, istrajan, uporan; u pogledu Allaha ničiji prijatelj, jekor ga nije mogao spriječiti, a vi ste u udobnosti živjeli.”

Imam Alijeva predanost Allahu

Ebu Derda je pričao: “Vidio sam Alija na sedždi i kao da ništa nije čuo niti je pokazivao ikakve kretnje. Uplašio sam se: Boga mi, Ali je umro! i požurio sam da kažem Fatimi. Međutim, ona me umirila objasnivši mi:

‘Tako mi Allaha, to je Alijevo duhovno stanje koje ga zadesi zbog straha pred veličinom Uzvišenog.’”

“Zašto plačeš?”, upitao je Imam Ali Fatimu jednom kada je tužna i sjetna plakala. Ona mu je odgovorila:

“Plačem zato što ćeš ti poslije mene biti obespravljen.” Imam Ali je umirio riječima:

“Nemoj plakati, kunem se Allahom, takve teškoće na Allahovom putu za mene su neznatne.”

Ljubav prema Imamu Aliju i slijeđenje njega

Sreću i spas ljudi hazreti Fatima je vidjela u ljubavi i privrženosti Imamu Aliju i o tome je rekla:

“Istinski je sretan onaj koji voli Imama Alija, za njegova života i nakon njegove smrti.”

“Tako mi Allaha, da su skrenuli s jasnog puta u Alijevoj vlasti, odustali od užeta vođstva koje mu je Poslanik, s.a.v.a., dao u ruke i udaljili se od prihvatanja očitog dokaza, on bi ih vratio sebi, potaknuo ih na povratak vjeri i vodio ih s lakoćom koja ne bi nikome štetila, nikoga umorila, niti ikome dosadila i doveo bi ih na bistra, čista i obilna pojilišta čije su obale prepune, a dvije strane se ne zamućuju, pa ih vraćao site i napojene. Savjetovao bi ih i tajno i javno, ne bi se ukrasio nikakvom koristi od bogatstva, niti bi uzeo udio od ovog dunjaluka, osim koliko da se utoli žedan i nahrani gladan. Suzdržljiv bi se odvojio od pohlepnika, a iskren od lažljivaca... A da su stanovnici sela i gradova vjerovali i grijeha se klonili, Mi bismo im blagoslove i s neba i iz zemlje slali, ali oni su poricali, pa smo ih kažnjavali za ono što su za- radili. (El-A'raf, 96) ...i stigla ih je kazna za ono što su radili. A i one među ovima koji nepravdu čine – stići će kazna za ono što čine, oni neće umaći.” (Ez-Zumer, 51)”

Izbjegavanje grijeha kao uvjet za ispravnost slijeđenja Ehli bejta

Jedan od sljedbenika Ehli bejta, koji je živio u Medini, poslao je svoju ženu kod hazreti Zehre, a.s., da je pita je li on njihov sljedbenik ili nije. Hazreti Zehra joj je dala općenit odgovor:

“Ukoliko činiš ono što ti mi naređujemo i suzdržavaš se od onog što ti branimo, onda si naš sljedbenik. U suprotnom nisi.”

Nakon što je čuo ovaj općenit odgovor, čovjek se uznemirio, te s obzirom na svoje slabosti rekao: “Teško meni, bit ću vječno u Vatri.”

Njegova žena prenijela je zabrinutost i riječi svoga muža hazreti Fatimi, a.s. Ona joj je odgovorila:

“Reci mu: Nije tako. Naši sljedbenici su najbolje dženetlije. Svi oni koji nas vole i koji su prijatelji naših prijatelja i neprijatelji naših neprijatelja i koji nam se pokore srcima i jezikom, kada krše naša naređenja i zabrane, nisu naši (pravi) sljedbenici. Ipak, i pored toga, oni će biti u Džennetu. Nakon što se očiste od grijeha nevoljama i nedaćama ili izlaganjem na Sudnjem danu različitim teškoćama, ili patnjom u gornjem sloju Džehennema, mi ćemo ih osloboditi iz njega zbog ljubavi prema nama i prebacit ćemo ih kod sebe.”

Nepravda prema Ehli bejtu

Prenosi se od Imama Sadika, a.s., da je rekao: “Hazreti Fatima ... se žalila pred svojim Gospodarom, i plačući bi govorila:

‘Bože moj, Tebi se žalim zbog gubitka Tvoga Poslanika i vjerovjesnika i odabranika, i zbog odmetanja njegova ummeta od nas, i zbog njihovog uskraćivanja našega prava, koje Si u Knjizi objavljenoj Tvome Poslaniku učinio našim.’”

Ummu Seleme priča: “Došla sam kod hazreti Zehre, a.s., i rekla joj: ‘Poslanikova kćeri! Kako si osvanula? Kako ti je?’ Ona reče:

‘Osvanula sam između žalosti i brige. Izgubili smo Poslanika, a njegovom nasljedniku je nanesena nepravda... Sve je to mržnja zbog Bedra i želja za osvetom zbog Uhuda, u srcima im je licemjerje, a u umovima im se krije sklonost smutnji. Nisu je imali hrabrosti pokazati dok Božanska vlast nije postala igračka u rukama onih što teže za vlašću, a istinski predvodnik ostao sam. Vatra stare mržnje pruži svoje plamove i na nas se sruči kiša nedaća i nevolja, i pokidaše se užad imana. Kako ružno postupiše prema onom što Allah obeća za čuvanje poslanstva i zaštitu vjernika. Nažalost, u namjeri da osvete svoje očeve koji ratovahu protiv islama i na tom putu izgiboše, prevari ih dunjaluk i okrenuše se njemu.’”

Mahmud ibn Lubejd je rekao: “Nakon Poslanikovog preseljenja vidio sam hazreti Fatimu na mezaru hazreti Hamze na Uhudu. Plakala je i žalila, pa sam iskoristio priliku i upitao je: Postoji li u govorima Allahovog Poslanika dokaz za imamet Ali- ja? Odgovorila mi je:

‘Čudim se što me to pitaš. Zar ste zaboravili dan Gadir Hum? Čula sam Allahovog Poslanika kako govori: ‘Ali je najbolji čovjek kojeg ostavljam među vama. On je imam i halifa poslije mene. Moja dva unuka i deveterica iz Husejnovе kičme su imami dobročinitelji. Ako ih budete slijedili, vidjet ćete da su upućeni upućivači, a ako im se budete suprotstavljali, doista će razilaženje među vama ostati do Sudnjeg dana.’”

Potom sam je upitao: ‘Pa zašto je onda on odustao od svog prava?’ i opet mi je odgovorila:

‘Ebu Omere, doista je Allahov Poslanik rekao: ‘Primjer imama je poput primjera Kabe, kojoj se dolazi, a ona ne dolazi. Znajte, tako mi Allaha, da su ostavili pravo kod njenih dostojnika i slijedili potomstvo svog Poslanika, ne bi se ni dvojica razišli u vezi s Allahom; naslijedio bi je svaki prethodnik od svog prethodnika i svaki nasljednik nakon prethodnog nasljednika sve dok ne ustane naš Kaim, deveti imam iz potomstva Husejna.’ Međutim, oni su ispred stavili onoga kojeg je Allah stavio unazad, i udaljili su unazad onoga kojeg je Allah odredio da bude ispred. Čak i kada su sahranili Poslanika i stavili ga u iskopan grob, po svojim su strastima i mišljenjima odabrali vladara, pa neka im je teško. A zar nisu čuli Božije riječi: Gospodar tvoj stvara šta hoće, i On odabira. Oni nemaju pravo da biraju (El-Kasas, 68)? Dakako, čuli su, ali oni su, kako Svevišnji Allah govori: ... ali, oči nisu slijepe, već srca u grudima (El-Hadždž, 46), daleko bilo.

Oni su se iz svojih želja raširili na dunjaluku i zaboravili svoj smrtni čas, pa teško njima, a upropastili su svoja djela. Utječem se Tebi, moj Gospodaru, od oskudice nakon obilja.”

“Dodite i poslušajte! Kako li je vrijeme čudno! A ako se čudiš, pa – čudo su riječi njihove. (Er-Ra’d, 5) Da mi je znati u šta se pouzdaju, na koji oslonac oslanjaju, kojeg su se užeta uhvatili i na koje potomstvo su nasrnuli? O, loša li zaštitnika i zlog li druga! (El-Hadždž, 13), O, Kako je samo šejtan nevjernicima loša zamjena! (El-Kehf, 50)

Zamijenili su, tako mi Allaha, glavu za rep i greben za zadnjicu pa neka je na zemlji nos onih koji tvrde da čine dobro. Zar?! A, uistinu, oni nered siju, ali ne opažaju. (El-Bekare, 12) Teško njima! Pa da li je onda dostojniji da se poštuje onaj koji na pravi put upućuje ili onaj koji ni sam nije na pravom putu, osim ako ga drugi na pravi put ne uputi? Šta vam je, kako rasu- đujete? (Junus, 35)”

PROŽIVLJENJE

Strah od Sudnjeg dana

Noć udaje i početni trenuci novog života za svaku ženu i muškarca su slatki i nezaboravni. Međutim, mnogi zaprljaju ove slatke trenutke raznovrsnim grijesima. Štaviše, oni tvrde da su u tim trenucima dozvoljene sve vrste ružnih i pokuđenih stvari i nedjela. Potrebno je vidjeti kako se u toj noći ponašala i kako je započela svoj zajednički život s mužem hazreti Fatima, najsavršeniji uzor žena svijeta.

Imam Ali je u noći udaje vidio hazreti Fatimu zabrinutu i uplakanu te ju je upitao: “Zašto si uznemirena?” Fatima, mir neka je s njom, je odgovorila:

“Razmišljala sam o sebi i svome stanju kada mine život i kada me u kabur spuste, pa uporedih ovaj ulazak u postelju svoju u svom domu s ulaskom u svoj uski grob. Zato te Bogom zaklinjem da na namaz stanemo te da ove noći Bogu ibadet činimo.”

Kada su bili spuštteni sljedeći ajeti o Božijoj kazni: Za sve njih mjesto sastanka džehennem će biti, On će sedam kapija imati i kroz svaku će određen broj njih proći.” (El-Hidžr, 43 i 44), Poslanik, s.a.v.a., je gorko plakao, kao i ashabi. Hazreti Fatima, saznajući za očev plač, upitala je:

“Oče, sve bih dala za tebe, šta te je rasplakalo?”

Božiji Poslanik joj je onda proučio ajete o Božijoj kazni koji su tek bili spuštteni, a hazreti Fatima je iz straha pala na zemlju i rekla:

“Teško, teško li se onom ko u Vatru uđe!”

Sjećanje na Sudnji dan

Božiji Poslanik, s.a.v.a., je jednom vidio hazreti Fatimu zabrinutu i tužnu, pa ju je pitao: “Zašto si zabrinuta i tužna?” Hazreti Fatima, s.a., je odgovorila:

“Oče, sjetih se zbora u kom će ljudi goli stajati na Danu sudnjem. Oh, koliko li je sramno stati pred Bogom Svevišnjim!”

Zagovaranje za griješnike

O zagovaranju za griješnike ummeta hazreti Fatima je rekla:

“Kada budem proživljena na Sudnjem danu, ... i zagovarat ću se za griješnike Poslanikovog, s.a.v.a., ummeta.”

Nakon što je saznala koliki joj je mehr (vjenčani dar) u dinarima i dirhemima, obratila se Poslaniku:

“Božiji Poslaniče, zaista kćerke drugih ljudi za mehr traže dinare i dirheme, pa kakva je onda razlika između mene i njih? Od tebe tražim da ga vratiš i od Boga zatražiš da moj mehr bude zagovaranje za griješnike tvoga ummeta.”

Razlog za nagradu i kaznu

“Odredio je nagradu za pokornost Njemu, a kaznu za grije- šenja prema Njemu kako bi udaljio Svoje robove od Svoje srdžbe i sakupio ih u Svom Džennetu.”

Značaj i važnost dove

Božiji Poslanik, s.a.v.a., upitao je hazreti Fatimu, s.a.:

“Kćeri moja, želiš li da te podučim dovi koju neće niko proučiti, a da mu ne bude ostvarena želja?” Hazreti Fatima, a.s., se obradovala:

“Oče, to bi mi bilo draže od Ovog svijeta i svega što je na njemu.”

Poslije bolnog preseljenja Poslanika, s.a.v.a., žene plemena Beni Hašim su se sakupile u njenoj kući i oplakivale ga. Hazreti Fatima je svima preporučila učenje dove i rekla:

“Prestanite nabrajati stvari kojima se ponosite i posvetite se molitvi.”

Imam Hasan, a.s., se razbolio i postao je uznemiren.

Hazreti Fatima, a.s., je odvela svog dragog sina do Poslanika, s.a.v.a., i zamolila:

“Božiji Poslaniče, pozovi Boga radi sina svoga, da ga izliječi.”

Dova za druge

Imam Hasan Mudžteba je vidio majku kako stalno moli za komšije, braću po vjeri i sve muslimane. Obratio joj se riječima: “Draga majko, zašto ne moliš za sebe?”, a ona mu je odgovorila:

“Komšija, a potom moji ukućani.”

Esma, supruga Džafera Tajjara prenosi: “U posljednjim trenucima života hazreti Fatime, s.a., bila sam usredsređena na tu veliku ženu, predvodnicu svih žena svijeta.

Najprije se okupala i presvukla i u kući počela prisno razgovarati s Gospodarom. Prišla sam bliže i vidjela je kako sjedi okrenuta prema kibli. Ruke su joj bile podignute prema nebu i ovako je molila Gospodara:

‘Bože moj i Gospodaru moj, išćem od Tebe putem onih koje si izabrao i putem plača svoje dvoje djece pri rastanku sa mnom, da oprostiš griješnicima među sljedbenicima mojim i među sljedbenicima porodice moje.’”

Jedno od najboljih vremena za dovu

Hazreti Fatima, s.a., o dovi na dan petak prenosi od Allahovog Poslanika, s.a.v.a., da je rekao:

“Doista, u petak ima jedan čas u kojem nijedan musliman ne zatraži od Allaha kakvo dobro, a da mu ga On ne podari.” Kad ga je upitala koji je to čas, odgovorio joj je:

“Kada polovina sunca zađe.”

Od tada bi hazreti Fatima, s.a., u tim trenucima, u petak pred- večer, pristupila dovi i traženju dobrobiti muslimana. Zadužila bi nekog da je obavijesti o tačnom vremenu zalaženja sunca.⁵⁴

IBADET

Iskrenost u ibadetu

Ibadet je pohvaljen, ali iskrenost u ibadetu je pohvalnija.

Potrebno je s potpunom iskrenošću i pažnjom pristupiti robovanju Svevišnjem Allahu, da bi ibadet donio koristi. Fatima, mir neka je s njom, je rekla:

“Onome ko prema Bogu uzdigne svoje iskreno robovanje, Bog Uzvišeni će spustiti Svoju najbolju dobrobit.”

Davanje važnosti namaskim adabima

U islamu je preporučeno ukrašavanje i korištenje priyatnih mirisa za supruga i bližu rodbinu s kojima žena ne može sklopiti brak, kao i uopće u kući ili u namazu i molitvi. To se smatra oblikom ibadeta. Zabranjeno je i preporučuje se izbje- gavanje korištenja mirisa i ukrašavanje za osobe s kojima žena može stupiti u brak ili u društvenim odnosima, jer predstavlja izvor razvrata.

U vezi s tim neophodno je obratiti pažnju na preporuke ha- zreti Fatime u posljednjim trenucima njenoga života. Nakon što je uzela adest, obratila se Esmi bint Umejs i rekla:

“Donesi mi onaj miris koji uvijek koristim i košulju u kojoj uvijek obavljam namaz. Sjedni pored mene kada nastupi vrijeme namaza i probudi me. Ako se probudim, obaviti ću namaz, a ako ne, pošalji nekoga po Alija, a.s., da dođe.”

Istinski post

Hazreti Fatima, s.a., o uvjetima ispravnog posta je rekla:

“Šta želi postići postač postom svojim kada od grijeha ne čuva jezik svoj, ni sluh svoj, ni vid svoj, niti udove svoje.”

Post za olakšanje teškoće

Kada su se Hasan i Husejn razboljeli, hazreti Fatima, s.a., ih je odvela ih do Božijeg Poslanika, s.a.v.a., i rekla:

“Ako moje dvoje djece ozdravi, postit ću tri dana iz zahvale prema Bogu.”

Neki od propisa

Hazreti Fatima, a.s., je o privatnom vlasništvu i poštivanju imovinskih prava drugih rekla:

“Vlasnik je preči da uzjaše na svoju životinju za jahanje, leži u svojoj postelji i obavlja namaz u svom domu, osim imama oko kojeg su se ljudi okupili da predvodi džema’at.”

I u jednoj drugoj vrijednoj izreci je rekla:

“Vlasniku životinje za jahanje je preče da je jaše.”

Imam Hasan Mudžteba je od svoje majke, hazreti Fatime, o načinu pranja dječije mokraće prenio sljedeće: “Rekla je:

‘Vidjela sam da je Umm Seleme prala mokraću djevojčice u kojoj god dobi da je bila, a nije prala mokraću dječaka sve dok ne bi počeo uzimati hranu – samo bi polijevala vodu po njemu.’”

Božiji Poslanik, s.a.v.a., je poslao hazreti Alija na dugo putovanje, a hazreti Fatima, koja mu je spremala prtljag za put, stavila mu je i nešto kurbanskog mesa da ponese. Neko je upitao: “Zar nije Allahov Poslanik zabranio korištenje kurbanskog mesa?”, a ona je odgovorila:

“Doista je dozvoljeno korištenje kurbanskog mesa.”

PORODICA

Otac

Najljepši odnos između oca i kćeri

U posljednjim danima života, Božiji Poslanik, s.a.v.a., se bio popeo na minber i rekao: “Kome god sam šta dužan, neka mi traži.” Potom je Bilal medinskim sokacima povikao:

“Evo Muhammed nudi sebe za odmazdu prije Dana sudnjega!”

Onda je neki čovjek ustao i rekao: “Božiji Poslaniče, dok si redao redove vojske u bici na Bedru, svojim štapom si udario po mom golom stomaku.” Poslanik, s.a.v.a., je spremno rekao: “Pridi i uzmi odmazdu.” Čovjek je onda postavio uvjet: “Treba da bude onaj isti štap”, pa je Poslanik, s.a.v.a., poslao Bilala do hazreti Fatimine kuće da donese štap.

Kad je Bilal zatražio štap od hazreti Fatime, upitala ga je:

“Bilale, šta će mome ocu taj štap? Danas nije dan za njegovo korištenje”, a kada joj je Bilal objasnio razlog, rekla je:

“Uh, žalosti zbog tvoje žalosti, oče moj. Ko će se brinuti za siromašne i bijedne i sve ostale, o, Božiji miljeniče i miljeniče svih srca! Bilale, reci Hasanu i Husejnu da stanu ispred tog čovjeka, da uzme odmazdu od njih, da mu ne dozvole da izvrši odmazdu na Poslaniku.”

Hazreti Fatima, s.a., o Poslanikovoj toploj očinskoj ljubaznosti prenosi:

“Kada je objavljen ajet: Ne dozivajte Poslanika među sobom kao što jedni druge dozivate! (En-Nur, 63), bilo me je strah da Božijem Poslaniku, s.a.v.a., kažem: ‘Oče’, pa sam govorila: ‘Božiji Poslaniče’, a on se onda okrenuo od mene jedanput, ili dva puta, ili tri puta, pa se napokon okrenuo prema meni i rekao:

‘Fatima, taj ajet se ne odnosi na tebe, ni na porodicu tvoju niti na potomstvo tvoje – ti si od mene, a ja sam od tebe. Taj ajet se odnosi na osorne i grube ljude iz plemena Kurejša koji se gorde i ohole. Ti govori: ‘Oče’, jer uistinu to srcu daje više radosti i više priziva Božije zadovoljstvo.’”

Očevo zadovoljstvo

Jedno od pohvalnih i pažnje vrijednih pravila u braku jeste da djeca pokažu poštovanje prema mišljenju roditelja. Djevojke i mladići trebaju znati da im njihovi roditelji žele samo sreću, savršenstvo i dobrobit, te zbog toga ne trebaju zanemarivati njihova mišljenja i stavove po pitanju braka. Kada je Božiji Poslanik, s.a.v.a., pokazao svoje poštovanje cijeneći svoju kćer i tražio njeno mišljenje o udaji za hazreti Alija, hazreti Fatima je

također pokazala poštovanje prema ocu i cijenila njegovo mišljenje i stav te rekla:

“Božiji Poslaniče, tvoje mišljenje je preče.”

Traženje pomoći od oca

Ponekad bi oskudica i glad toliko pritisli Fatimu, s.a., da bi zbog podizanja i odgoja djece bila primorana da se obrati Zapovjedniku vjernih:

“Ali, idi do mog oca i donesi nam nešto od njega.”

Težina rastanka sa ocem

U vrijeme preseljenja Allahovog Poslanika, kada je čula očeve riječi kada je rekao “Plačem za svojim potomstvom”, hazreti Fatima je gorko zaplakala. Božiji Poslanik, s.a.v.a., je rekao: “Kćeri moja, nemoj plakati, smiri se”, a ona je objasnila:

“Ne plačem zbog onoga što će biti sa mnom poslije tebe, već plačem zbog rastanka s tobom, Allahov Poslaniče.”

Beskrajna tuga

Varaka ibn Abdullah Ezdi je prenio od Fidde da je pričala:

“Hazreti Fatima je nakon ukopa Božijeg Poslanika uzrujana izašla iz kuće i jedva hodeći od plača i boli došla do mezara svog oca.

Kada je ugledala mjesto ezana i Poslanikovog mihraba, vrisnula je i pala u nesvijest. Vidjevši to, medinske žene su joj pritekale u pomoć. Donijele su joj vode, te je umile po licu da dođe sebi.

Ugledavši kabur svog oca, rekla je:

‘Oduzeta mi je snaga, izdala me čvrstina moja, raduju se moji neprijatelji, a tuga me ubija. Oče moj, ostala sam ožalošćena, sama, zbunjena, usamljena, glas mi se utišao, kičma mi se slomila, život mi se ogorčao i vrijeme mi je pocrnilo. Oče moj, nakon tebe ne mogu naći druga u svojoj usamljenosti, niti nešto što bi mi suze zaustavilo, niti nekog ko bi mi pomogao u mojoj slabosti.

Doista, nakon tebe, nestao je dolazak Objave i mjesto spuštanja Džebraila i mjesto dolaska Mikaila. Oče moj, nakon tebe sve se prevrnulo i sva vrata su se preda mnom zatvorila. Ja nakon tebe prezirem ovaj svijet i za tobom uzdišući plačem. Moja čežnja za tobom neće nestati niti moja tuga, oče moj! O, moj prisni prijatelju!”

Kad čežnja ojača, hodočastim ti mezar, plačna, jaukom i žalom, ne dobijam odgovor od tebe.

O, stanovnici dunjaluka! Ti si me plaču podučio, a sjećanje na te u zaborav sve nedaće odnosi.

Pa ako si u zemlji od mene sakriven, nikad iz tužnog srca odsutan biti nećeš.

Razdvajanje od tebe najteže mi pada, takav gubitak i najčvršći lanac kida. Plakat ću od žala i jaukati od tuge, za prisnim koji ode i otvori mi pute. O, oko moje, pomози mi, obilno budi, tuga mi trajna, za prijateljem uplakana.

Varaka bin Abdullah Ezdi prenosi od Fide da je hazreti Fatima, a.s., jednog dana sjela pokraj oćevog mezara i žalila za njim:

Zaista je moja tuga za tobom meni nova tuga, a moje srce, Allaha mi, postojano u plaču. Svaki dan mi tuga sve veća i veća, a potištenost za tobom ne prestaje. Ogromna nedaća otkri moju žalost, moj plač za tobom uvijek se iznova javlja. Zbilja je srce koje može biti strpljivo ili se utješiti poslije tebe, čvrsto.

Sjećanje na oca i čežnja za slušanjem ezana

Nakon preseljenja Allahovog Poslanika, sjećajući se lijepih dana njegovog prisustva i veličanstva islama rekla je:

“Silno želim čuti mujezina mog oca, s.a.v.a., dok uči ezan.”

Kada je ova želja stigla do Bilala, iako je bio odlučio da ga više ne uči, spremio se i stanovnici Medine još jedanput su čuli milozvučni Bilalov ezan. Grad se utapao u radosti sve dok nije stigao do: “Ešhedu enne Muhammeden resulullah”, kada su odjednom od njega zatražili da prestane učiti, jer se hazreti Fatima bila onesvijestila.

MAJKA

Zabrinutost zbog majke

Na dan preseljenja hazreti Hatidže, s.a., Fatima je hodala oko oca zapitkujući: “Oče, gdje je moja majka?” Džibrail je rekao: “Allahov Poslaniče, prenesi moj selam Fatimi i reci joj da joj je majka, Hatidža, u dženetskim boravištima u društvu Asje i Merjeme.” Kada je čula ovu radosnu vijest, hazreti Fatima, s.a., je rekla:

“Doista, Allah je darivatelj mira, od Njega dolazi i Njemu ide mir.”

Položaj majke

Hazreti Fatima je ukazivala djeci na visok položaj majke, kao što je Božiji Poslanik, s.a.v.a., u poznatom hadisu govorio: “Džennet je pod majčinim stopama.” Hazreti Fatima je jednom djetetu za njegov odnos s majkom oporučila:

“Budi majci na usluzi, jer se doista Džennet nalazi pod nje- nim stopalima.”

SUPRUG

Istinske vrijednosti supruge

Časni Poslanik je jednom okupljenim prijateljima ukazao na vrijednost Alija i izrazio svoju silnu ljubav i privrženost prema njemu. Poznavajući veličinu i vrijednost Imama, Fatima je potvrdila:

“Kunem se Bogom, koji je tebe odabrao za poslanicu i uputio tebe, a preko tebe i čitav islamski ummet, dok sam živa, svjedočit ću o Alijevim vrlinama.”

Hazreti Zehra, a.s., s početka bračnog života, izrekla je hvalospjev u kome je predstavila svoga primjernog supruge:

Ponos i visoka čast dotakla je nas, mi se istaknuli međ’ ‘Adnana rodnom, stiže do visina ispevši se ponad svakog sina, iza tvoje slave ostadoše sini ljudi i džina.

Na Alija mislim, najboljega što po zemlji kroči, dostojnik je slave, dobročinstva i vrline,

Njegove su čudi uzvišena svojstva i moralne viši, po granama ptica što je, o njem pjesmu poje.

Nakon sklapanja braka između hazreti Alija i hazreti Fatime i zasnivanja porodičnog života, Poslanik, s.a.v.a., se zanimao za njihove odnose, pa je postavio Imamu Aliju pitanje: “Kakva je ti supruga?” Imam Ali je odgovorio:

“Divan li mi je pomagač u pokornosti Allahu.”

Potom je upitao hazreti Fatimu: “Kakav ti je tvoj muž?”, a ona, mir neka je s njom, reče:

“Najbolji muž.”

Privrženost mužu

Kada je Imam Ali sam i obespravljen izašao iz medinske džamije, krenuo je prema kući. Hazreti Fatima mu se obratila:

“Život bih svoj za tebe dala i dušu bih svoju postavila kao štit za dušu tvoju, Ebu-l-Hasane! Budeš li u dobru, bit ću uz tebe, budeš li u zlu, bit ću uz tebe.”

Međusobno poštivanje i razumijevanje

Imam Ali je prodao svoju bašću za dvanaest hiljada dirhema, ali je sav novac podijelio siromasima Medine, te se vratio kući praznih ruku. Djeca i supruga su, naravno, očekivali da, nakon što je prodao bašću, otac dođe kući s hranom i voćem pa ga je hazreti Fatima upitala: “A gdje je naša hrana za danas?” Imam Ali je onda ponovo izašao iz kuće kako bi nabavio hranu, a Fatima se rastužila što mu je postavila takvo pitanje i rekla:

“Uistinu od Boga tražim oprost i više nikad to neću ponoviti.”

Nakon gorkog događaja poslije preseljenja Poslanika, s.a.v.a., čelnici Sekife su pokušavali nekako pridobiti zadovoljstvo hazreti Fatime, pa su tražili dozvolu da je posjete i ponašali se kao da žele nadoknaditi sve propuste. Ali, hazreti Fatima je odbila primiti ih i razgovarati s njima.

Međutim, kada je jednog dana Imam Ali ušao u kuću i saopštio joj: “Draga Fatima, taj i taj su pred vratima i čekaju tvoju dozvolu da uđu. Šta ti misliš?”, hazreti Fatima mu je odvrtila:

“Kuća je tvoja, a ja sam tvoja supruga, pa uradi ono što želiš.”

Razumijevanje supruge u teškoćama

Idealna supruga za očuvanje toplote porodičnog ambijena treba da bude ljubazna i požrtvovana, drugima daje prednost nad sobom, miri se s teškoćama i nedaćama te svojim radosnim osmijesima odstranjuje tminu tuge i neraspoloženja sa srca svoga muža. U vezi s ovim, trebamo obratiti pažnju na govore hazreti Fatime.

Jedno jutro Imam Ali je rekao: “Draga Fatima, imaš li išta od hrane da utolim glad?” Odgovorila je: “Ne, tako mi Onoga koji je odabrao moga oca za vjerovjesništvo, a tebe za vođstvo ummeta, već dva dana u kući nemamo dovoljno hrane. I od onog malo što je bilo hranila sam tebe i našu djecu, Hasana i Husejnu, a ja nisam ništa uzela.” Imam Ali se sažalio i upitao je: “Draga Fatima, što me nisi obavijestila da pokušam obezbijediti hranu?”, a Fatima, mir neka je s njom, mu je odgovorila:

“Ebu-l-Hasane, uistinu se Boga stidim zahtijevati od tebe ono što je iznad tvojih mogućnosti.” Žene bi u današnjem vremenu trebale uzeti pouku iz ova- kvih očitovanja požrtvovanosti u životu. Odabirući jednostavniji život, odabiremo i način da sačuvamo sebe od grijeha, a izbjegavanjem neispunjenih želja, svoj bračni život učinimo trajnim.

Jednog dana je Imam Ali, a.s., upitao:

“Draga Fatima, ima li hrane da doneseš?” Odgovorila mu je:

“Tako mi Onoga Koji je uzdigao pravo tvoje, već tri dana u kući nemamo hrane osim ono malo što sam tebi ustupila.”

Imam je upitao: “Zašto mi nisi rekla?” Ona je odgovorila:

“Božiji Poslanik, s.a.v.a., mi je zabranio da tražim od tebe. Rekao mi je: ‘Ne pitaj amidžića svog. Ako ti što donese – prihvati, a u suprotnom – nemoj da tražiš.’”

Nakon što je čuo ove riječi i vidio Fatiminu požrtvovanost, Imam je izašao iz kuće i pozajmljujući od svojih prijatelja riješio problem porodice.

Teškoća rastanka od muža

U trenutku kada se sjetila svoga duhovnog leta, obratila se Aliju, a.s., riječima:

Ako ćeš plakati nada mnom, plači, o, najbolji vodiču, i roni suze, jer, evo, danas je dan rastanka, drugaru Betule, zavještam ti djecu, što svikoše na čežnju i ljubav.

Nada mnom plači i nad jetimima mojim, i ne zaboravi žrtvu dušmana na zemlji Iraka, rastavljeni, osvanut će kao jetimi, zapanjeni, birajući Boga, tog dana, dana rastanka. Hazreti Fatima je u posljednjim trenucima života oporučila Imamu Aliju:

“Ebu-l-Hasane, meni je ostao samo trenutak života i stigao mi je trenutak odlaska i oproštanja. Zato poslušaj moje riječi, jer zaista poslije ovoga nikada više nećeš čuti Fatimin glas. Oporučujem ti, Ebu-l-Hasane, da me ne zaboraviš i da me zijaretiš poslije moje smrti.”

DJECA

Zabrinutost za djecu

Jedna od njenih oporuka je bila preporuka Imamu Aliju da se oženi njenom sestričnom po imenu Uname. U njoj je navela:

“Allah te dobrim nagradio, amidžiću Poslanika Božijeg, s.a.v.a. Prije svega, oporučujem ti da se poslije mene oženiš kćerkom moje sestre Uname, jer ona će se odnositi prema mojoj djeci onako kako bih se i ja odnosila. Zaista muškarci imaju potrebu za ženama.”

ŽIVOT

Svakodnevni kućni poslovi

Ummu Seleme prenosi od Imama Alija. a.s.: “Jednog dana nam je u kuću ušao Božiji Poslanik. Pitao nas je o našem porodičnom životu. Hazreti Fatima, s.a., je odgovorila:

‘Božiji Poslaniče, na mojim rukama su izbili žuljevi od mlina, jer nekada meljem pšenicu, a nekada mijesim brašno.’”

Hazreti Fatima je radila kao i sve druge žene u društvu: mljela je pšenicu ručnim mlinom, pekla hljeb, obavljala svakodnevne poslove, obraćala posebnu pažnju na podizanje i odgoj djece, sve dok se nisu obje ruke te neponovljive žene ispunile ranama. Bila je prinuđena da dođe kod Poslanika, s.a.v.a. Došla je i rekla:

“Nažuljala sam ruke od mlina: sinoć sam cijelu noć okretala mlin, sve dok nije svanulo, a Ali je čuvao Hasana i Husejna.”

Kućni red i podjela poslova

Jedna od stvari koje uzrokuje radost i napredak u porodici jest određivanje granica odgovornosti članova porodice. Podjelom poslova stvara se društvena pravda koja je uvjet za sreću u porodici, a žena se ne upušta u poslove koji joj ne priliče.

Imam Bakir, a.s. je prenio: “Hazreti Fatima, s.a., je ovako podijelila kućne poslove s Imamom Alijem: Hazreti Fatima, s.a., preuzima na sebe obavezu miješenja tijesta, pečenje hljeba, čišćenje i metenje kuće, a hazreti Ali, a.s., preuzima poslove izvan kuće, kao što su sakupljanje drva i nabavka potrebnih namirnica za hranu.”

Imam Sadik, a.s., je dodao: “Ova podjela poslova se desila uz Poslanikovo, s.a.v.a., usmjeravanje. Kada je Poslanik, s.a.v.a., rekao: ‘Neka poslove unutar kuće obavlja Fatima, a izvan kuće hazreti Ali’, hazreti Fatima je radosno rekla:

‘Samo Bog zna koliko me je obradovalo to što me Božiji Poslanik, s.a.v.a., oslobodio podnošenja pogleda muškaraca.’”

Časni Poslanik, s.a.v.a., je poslije niza godina podnošenja problema i preporučivanja strpljenja, odabrao pomoćnicu za hazreti Fatimu, s.a. Preporučio joj je i objasnio sve što je bilo potrebno. Jednog dana je vidio da se pomoćnica odmara, a hazreti Fatima radi. Upitao je za razlog i hazreti Fatima je odgovorila:

“Poslaniče Božiji, ja imam svoj dan, a i ona svoj.” Poslanikove oči su se natopile suzama. Rekao je:

“Allah najbolje zna kome će povjeriti poslanstvo Svoje.”

Životne teškoće

Časni Poslanik, s.a.v.a., je jednog dana ušao u Fatiminu, s.a., kuću i upitao: “Kćeri, kako si i kako živiš?” Čuo je sljedeći odgovor:

“Doista sam bolesna i svakog trena bolest mi se pogoršava, jer, zaista, nemam hrane da jedem i utolim glad.”

Časni Poslanik, s.a.v.a., je onda upitao: “Kćerkice moja, zar nisi zadovoljna time što si prvakinja svih žena svijeta?”, a Fatima, s.a., mu je uzvratila pitanjem: “A gdje je Merjema, kćerka Imranova?” Objasnio joj je ovako: “Ona je prvakinja svog svijeta (vremena), a ti si svih svjetova. Tako mi Boga, udao sam te za čovjeka koji je prvak i na dunjaluku i na ahiretu.”

Poslanik, s.a.v.a., je jednog jutra ušao u kuću svoje kćerke Fatime. Nazvao joj je selam i upitao je:

“Kćeri moja, kako si osvanula?” Odgovorila mu je:

“Tako mi Boga, osvanula sam veoma bolesna, i doista mi je glad narušila zdravlje.”

Fatima, s.a., je veoma dobro podnosila životne problem i pritisak gladi, te nikada nije pred komšije i prijatelje iznosila tajne svog života. Međutim, svaki put kada bi je izdalo strpljenje i kada bi joj bol i slabost od gladi oduzimale snagu i spokoj, odlazila bi kod Poslanika i pred njim “rasprostirala trpezu” svog srca. Tako je jednog dana došla kod Poslanika i rekla:

“Mir s tobom, Poslaniče Božiji! Tako mi Boga, već pet dana u Alijevoj, a.s., kući nema hrane. Od prije pet dana nisam ništa stavila u usta, a nemamo ni ovcu ni kamilu, niti u njegovoj kući ima zaloga hrane.”

Jednog dana je hazreti Fatima došla kod Poslanika i požalila sa na životne probleme, kao i nedostatak sredstava koji joj omogućuju ugodan život i rekla:

“Ja i moj amidžić nemamo prostirke osim ovčije kože, na kojoj noću spavamo, a danju dajemo našoj kamili da iz nje jede.”

Časni Poslanik, s.a.v.a., je rekao:

“Kćerkice moja, strpi se. Zaista je Musa, sin Imranov, živio sa svojom suprugom deset godina, a nije imao prostirke osim kitvanskog ogrtača.”

Jednog dana došao je časni Poslanik, s.a.v.a., kod svoje kćerke i uvjerio se kakvim je teškim životnim pritiscima izložena porodica njegovih najmilijih. Vidjevši svoju kćerku zabrinutu, upitao je: “Draga Fatima, kako si i zašto si zabrinuta?” Odgovorila je:

“Kao što vidiš, živimo s ogrtačem od kojeg je jedna polovina ispod nas i služi nam kao prostirka, a druga je iznad nas i služi nam kao pokrivač.”

Nastavljajući raditi mnoštvo kućnih poslova, dok je mljela brašno kamenim mlinom, rekla je:

“Tako mi Boga, bole me ruke od ovolikog mljevenja brašna na kamenom mlinu.”

Put do Božijeg zadovoljstva

Časni Poslanik islama, s.a.v.a., je upitao svoje prijatelje:

“U kojem trenutku je žena najbliža Bogu?” Nije bio ponuđen odgovarajući odgovor sve dok hazreti Fatima nije čula očevo pitanje i odgovorila:

“Žena je najbliža Gospodaru svome kada ostane u kući svojoj.”

MORAL I ODGOJ

Odgoj

Odgojna uloga Poslanika, s.a.v.a., i Imama Alija

Hazreti Fatima, uzimajući u obzir neophodnost postojanja savršenog odgojnog uzora u ljudskom društvu, ukazala je na odgojnu ulogu Božijeg Poslanika i Imama Alija i rekla:

“Očevi ovog ummeta su Muhammed i Ali koji ispravljaju njihove krivine i izbavljaju ih iz vječne patnje ako im se budu pokorili i daruju im vječnu blagodat ako ih budu slijedili.”

Poslanikova, s.a.v.a., posebna pažnja prema djeci

Hazreti Fatima je sjećajući se lijepih dana i Poslanikove ljubaznosti govorila svojoj djeci:

“Gdje je vaš otac koji vas je uvažavao i stalno nosio? Gdje je vaš otac koji se najviše brinuo za vas i nije dozvoljavao da hodate po zemlji? Ne vidim da će ikada više otvoriti ova vrata, niti će vas nositi na svojim ramenima, onako kako je to uvijek činio.”

Pravedno postupanje prema djeci

Poslanik, s.a.v.a., je o takmičenju između Hasana i Husejna u krasnopisu rekao: “Onaj čiji je rukopis ljepši, jači je.” Obojica su pisali lijepo, ali Poslanik, s.a.v.a., nije želio presuđivati između njih dvojice, već ih je uputio njihovoj majci, kako bi ona majčinskom ljubaznošću nadoknadila emotivnu posljedicu presude.

Hazreti Fatima, s.a., je vidjela da su obojica pisala lijepo i uložili veliki trud, pa se zapitala šta da radi i kako da to riješi:

“Šta da učinim i kako da presudim između njih dvojice?” Uzimajući u obzir sve odgojne aspekte, donijela je ovu odluku:

“Oči moje, pokidat ću svoju ogrlicu iznad glava vaših i rasuti zrna između vas, pa ko od vas dvojice sakupi više, njegov rukopis je ljepši i on je snažniji.”

Odgoj djece davanjem uzora

Kada bi hazreti Zehra, a.s., uzimala svoju djecu da se s njima poigra, ali i da ih odgaja, bilo tjelesno, bilo duhovno, u tim bi prilikama sricala lijepe odgojne stihove:

Budi kao otac, Hasane, skini povez sa grla istine, obožavaj milosnoga Boga, bliskim ne uzimaj dušmana svoga. A kada bi milovala Husejna, govorila bi:

Ti na moga baba ličiš na Aliju ti ne sličiš. Imam Ali, a.s, bi ove riječi slušao s osmijehom na licu.

Moralne vrline

Čednost i sramežljivost

Jedan slijepac, nakon što je dobio dozvolu, ušao je u kuću Imama Alija. Poslanik, s.a.v.a., je vidio kako je hazreti Fatima odmah ustala da se skloni, pa joj rekao: "Kćeri moja, ovaj čovjek ne vidi." Ona je odgovorila:

"Ako on mene ne vidi, ja vidim njega, a uz to, on osjeća miris."

Allahov Poslanik, s.a.v.a., kada je to čuo, rekao je:

"Svjedočim da si ti dio mene."

Esma bint Umejs je rekla: "Kada sam vidjela hazreti Fatiminu zabrinutost u oporuci hazreti Aliju:

'Oporučujem ti, amidžiću, da mi načiniš jedan tabut čiji oblik mi meleki pokaže', ja sam hazreti Aliju objasnila da sam u Abesiniji vidjela drugačiji tabut za nošenje tijela umrlih, koji je mogao pokriti tijelo umrlog. Potom sam uz pomoć grana napravila sličan oblik da mu pokažem. Kad je to vidjela, hazreti Fatima se obradovala i rekla:

'Načini mi jedan takav; prekrij me, Bog te od Vatre zaklonio.'

Imam Ali, a.s., priča: "Bili smo kod Božijeg Poslanika.

On je upitao: 'Šta je dobro i prikladno za žene?', a hazreti Fatima, s.a., je odgovorila:

'Najbolje za žene je da ne vide muškarce i da oni ne vide njih.'

Od Esme bint Umejs se prenosi da je pričala: "U posljednjim danima života hazreti Fatime bila sam s njom. Jednom mi je govorila o načinu prenošenja umrlog ženskog tijela na dženazi. Izrazila je nezadovoljstvo zbog načina na koji se to radi, tako da se žensko tijelo stavlja na dasku i nosi na rukama muškaraca. Rekla je:

'Smatram ružnim ono što se čini sa ženama: preko (tijela) žene baci se platno koje je istakne onom ko (u nju) pogleda. Ne stavljam me zato na otvorena nosila. Prekrij me, Bog te od Vatre zaklonio.'

Pravednost

Hazreti Fatima, s.a., se u svom blagoslovljenom životu potpuno posvećivala poslu i izvršavanju porodičnih i odgojnih obaveza. Ne samo da je radila i zadovoljavala potrebe porodice, već se posvećivala i podjeli poslova u kući i uspostavi pravde u malom porodičnom okruženju. Poslove u kući i oko porodice je dijelila sa Zapovjednikom vjernih, a svakodnevnih poslove unutar kuće je dijelila podjednako sa sluškinjom Fiddom.

Selman Farsi priča: “Vidio sam Fatimu, s.a., kako svojim blagodarnim rukama melje pšenicu na ručnom mlinu. Prišao sam i nakon što sam je poselamio, posavjetovao sam je: Kćerko Božijeg Poslanika, nemoj se opterećavati, pored tebe stoji tvoja kuć- na pomoćnica Fidda. Prepusti joj kućne poslove. Hazreti Fatima mi je odgovorila:

‘Božiji Poslanik, s.a.v.a., mi je oporučio da jedan dan ona obavlja kućne poslove, a jedan dan ja. Jučer je bio njen dan, a danas je moj dan.’”

Požrtvovanost na Božijem putu

Neki gladni čovjek je u Poslanikovo džamiji ustao i rekao: “Muslimani, otežala mi je glad, primite me kao svog gosta.” Poslanik, s.a.v.a., je upitao: “Ko će ovog čovjeka večeras ugostiti?” Hazreti Ali, a.s., se odmah javio, pa otišao kući i upitao hazreti Fatimu: “Imamo li hrane, pozvao sam gosta?” Hazreti Fatima, s.a., mu je odgovorila:

“Samo koliko je dovoljno za djecu, ali ćemo njemu dati prednost!” Hazreti Ali, a.s., joj je onda rekao: “Kćeri Muhammedova, uspavaj djecu i ugasi svjetlo!”

Darežljivost i velikodušnost

Hazreti Fatima, a.s., je jednom otišla kod Allahovog Poslanika, s.a.v.a., i obavijestila ga o požrtvovanosti Alija rekavši mu:

“Allahov Poslaniče, Ali ne ostavlja ništa od svoje opskrbe, a da je ne podijeli siromašnima.”

Strpljivost i suzdržanost u teškoćama

Božiji Poslanik, s.a.v.a., jednom je uzeo abdest u Fatiminoj kući, a potom je upitao: “Kako si, kćeri moja?” Hazreti Fatima mu je odgovorila:

“Tako mi Allaha, doista mi je tuga uvećana, oskudica otežana i bolest mi se oduljila.”

Sljedećeg dana Fatiminu djecu pred vratima je vidio njihov plemeniti djed. Potrčali su prema Poslaniku, s.a.v.a., i ubrzo se našli na njegovim ramenima. Onda su mu se požalili: “Poslaniče Božiji, gladni smo! Reci mami da nam da zalogaj hljeba da utolimo glad.” Poslanik, s.a.v.a., je odmah rekao: “Kćeri moja, daj mojim sinovima da jedu”, ali ona je odgovorila:

“U kući nema ništa osim Poslanikovog blagoslova.”

Esma bint Umejs je pričala kako je Božiji Poslanik, s.a.v.a., jednom pokucao na Fatimina vrata i upitao: “Gdje su mi Hasan i Husejn?” a hazreti Fatima mu je odgovorila:

“Osvanuli smo, a nemamo u kući ništa čime bi utolili glad, ali mi zahvaljujemo Svevišnjem Allahu na svemu.”

Hazreti Fatima je novčane probleme i teškoće oko podizanja djece strpljivo podnosila i nije ih obznanjivala pred drugima. Ponekad, kada bi Božiji Poslanik, s.a.v.a., uporno pitao: “Zašto si blijeda? Zašto se mojim sinovima Hasanu i Husejnu promijenila boja lica?”, bila bi primorana da kaže i povjeri ocu svoju životnu situaciju pa bi rekla:

“Dragi oče, već tri dana nismo ništa jeli, i Hasan i Husejn su se zbog silne gladi uznemirili, a potom su poput raspršenih ptica zaspali.”

Lijepo ophođenje s ljudima

Mjerilo i način određivanja vrijednosti čovjeka, s gleda na šta hazreti Fatime, s.a., jest dostojan odnos prema ljudima i po- rođici. Ona kaže:

“Najbolji među vama je onaj ko je najblaži u ophođenju s ljudima, a najbolji su oni muškarci koji se najljepše odnose pre- ma svojim ženama.”

Imam Sadik, a.s., o načinu ispravnog društvenog ophođenja prema bogobojažnima, razvratnicima i neprijateljima, preno- si od hazreti Fatime sljedeće: “Rekla je:

‘Osmijeh na licu vjernika uvodi ga u Džennet, a osmijeh na licu drskog grijehnika čuva ga od patnje Džehennema.’”

Korištenje svake prilike za dobro djelo

Jedan Arapin, koji je tek bio primio islam, zatražio je pomoć u džamiji. Poslanik, s.a.v.a., je pogledao svoje ashabe i Selman je odmah ustao da mu riješi problem, ali gdje god je pokušao, vratio se praznih ruku. Očajno se vraćao prema džamiji kad se sjetio hazreti Fatime. Otišao je do njene kuće, pokucao na vrata i objasnio potrebu bijednog čovjeka. Hazreti Fatima, s.a., je rekla:

“Selmane, tako mi Onoga Koji je uistinu Muhammeda za poslanika izabrao, već tri dana nismo ništa okusili, a Hasan i

Husejn su se od silne gladi prvo uznemirili, pa su, kao dva ptica očerupana zaspali, ali kad mi dobro na vrata dođe, ja ga ne odbijam.” Potom je Selmanu dala svoju košulju da je ostavi kao zalog kod jevreja Šemuna i posudi malo ječma i hurme.

Selman je poslije pričao: “Kad sam nabavio hurme i ječam, vratio sam se do Fatimine kuće i rekao joj: Kćeri Božijeg Poslanika, uzmite malo od ove hrane za svoju gladnu djecu!, Ali ona je odgovorila:

‘Selmane, to je nešto što u ime Boga obavismo, od toga ništa uzeti nećemo.’”

Imam Ali je prenio da je jedna Medinjanka došla kod hazreti Fatime i rekla: "Imam staru majku koja me poslala do vas da pitam o propisima u vezi s namazom." Hazreti Fatima, s.a., je rekla: "Pitaj." Ona je postavila više pitanja i dobila je odgovor, ali se postidila dalje pitati pa je rekla: "Kćeri Božijeg Poslanika, ne bih vas više mučila svojim pitanjima." Hazreti Fatima, mir neka je s njom, je rekla:

"Dođi i pitaj šta želiš? Zar misliš da je teško onome koga se unajmi da na krov odnese neki teški tovar za najamninu od sto hiljada zlatnika?"

Medinjanka se složila da nije pa joj je Fatima, s.a., pojasnila:

Neprivrženost dunjaluku

Hazreti Fatima, s.a., je o privrženosti dunjaluku rekla:

"Doista, ja ne volim dunjaluk."

"Znajte da doista vidim da ste se opustili u udobnosti, udaljili onoga koji je preči za upravljanje, osamili se s rahatlukom i izbavili od tjeskoba blagostanjem pa ste izbacili kroz usta ono što ste pojмили i povratili ono što ste opravdavali. Ako li nezahvalni budete vi, a i svi drugi na Zemlji, pa, zbilja je opet Allah neovisan od svih i hvaljen! (Ibrahim, 8)"

Uspjeh vjernika

Između dvije Medinjanke došlo je do nesuglasice u vezi s jednim vjerskim pitanjem. Jedna je bila hazreti Fatimina prijateljica, vjernica, a druga protivnica Ehli bejta i griješnica. S neriješenim sporom otišle su kod hazreti Zehre.

Nakon što je saslušala njihove tvrdnje i argumente, potvrdila je stav vjernice potkrijepivši ga jakim i zadovoljavajućim dokazima, a opovrgla tvrdnju druge žene, i to sve tako da su obje prihvatile presudu. Nakon što je nesuglasica riješena, vjernica nije krila svoju radost zbog pobjede istine nad zabludom. Hazreti Fatima je rekla:

"Zaista je radost meleka zbog tvoje pobjede nad griješnicom veća od tvoje radosti, a briga i tuga šejtana i njegovih prijatelja zbog tebe je veća od njene tuge."

UČTIVOST

Učtivost objeda

Hazreti Fatima, a.s., je o pravilima kod jela i opće higijene rekla:

“Za trpezom postoji dvanaest navika koje treba znati svaki musliman. Četiri od njih su obavezne, četiri pohvalne, a četiri učtive. Što se onih obaveznih tiče, to su: spoznaja, zadovoljstvo, započinjanje obroka s imenom Božijim i zahvaljivanje. Što se onih pohvalnih tiče, to su: uzimanje abdesta prije jela, sjedenje na lijevoj strani tijela, objedovanje sjedeći i s tri prsta. A što se onih učtivih tiče, to su: uzimanje onog što je pred tobom, uzima- nje malih zalogaja, potpuno žvakanje te rijetko gledanje u lica drugih.”

Održavanje higijene

Hazreti Fatima, a.s., o čistoći ruku je rekla:

“Neka samog sebe grdi onaj ko prenoći s vonjem mesne ma- snoće na rukama.”

Pokuda lažnih vrijednosti

Mnoge djevojke imaju materijalističke i džahilijetske poglede na udaju, kao i na svog budućeg muža. To je glavni razlog zbog čega nalaze mahane i ovom i onom, ne cijene ljudske i islamske vrijednosti duhovno savršenih supružnika, te ih na taj način posredno i alegorično kude.

Hazreti Fatima se kod svog oca, Allahovog Poslanika, žalila na ovakve džahilijetske težnje. Rekla je:

“Allahov Poslaniče, došla je kod mene grupa Kurejšijskih žena, te su mi rekle: ‘Allahov Poslanik te udao za siromašnog, bez igdje ičega.’”

Nedaće kao čišćenje od grijeha

Jedan od sljedbenika Ehli bejta, koji je živio u Medini, poslao je svoju ženu kod hazreti Zehre, a.s., da je pita je li on njihov sljedbenik ili nije. Hazreti Zehra je dala općenit odgovor rekavši joj:

“Ukoliko čini ono što mi naređujemo i suzdržava se od onog što branimo, onda je naš sljedbenik. U suprotnom nije.”

Nakon što je čuo ovaj odgovor, čovjek se uznemirio, te s obzirom na svoje slabosti rekao: “Teško meni, bit ću vječno u Vatri.”

Njegova žena prenijela je zabrinutost i riječi svoga muža hazreti Fatimi, a.s. Ona joj je odgovorila:

“Reci mu: Nije tako. Naši sljedbenici su najbolje dženetlije. Svi oni koji nas vole i koji su prijatelji naših prijatelja i neprijatelji naših neprijatelja i koji nam se pokore srcima i jezikom, kada krše naša naređenja i zabrane, nisu naši (pravi) sljedbenici. Ipak, i pored toga, oni će biti u Džennetu. Međutim, nakon što se očiste od grijeha nevoljama i nedaćama ili izlaganjem na Sudnjem danu različitim teškoćama, ili patnjom u gornjem sloju Džehennema, mi ćemo ih osloboditi iz njega zbog ljubavi prema nama i prebacit ćemo ih kod sebe.”

Miris

Ummu Seleme priča: “Upitala sam hazreti Fatimu: ‘Jesi li možda negdje sačuvala mirisa?’ Odgovorila mi je da jeste, otišla, donijela bočicu i malo mi nasula na dlan. Mirisao je ljepše od ičega što sam ikad pomirisala pa sam je upitala gdje je nabavila tako lijep miris, i odgovorila mi je:

‘Ovaj miris je misk koji se slio sa Džibrilovih krila.’”

Ukrašavanje i korištenje mirisa je toliko vrijedno za žene da se s jedne strane računa kao ibadet, a s druge strane je izvor toplote i radosti u bračnom životu.

Poslanik, s.a.v.a., poklonio je pažnju i ovim suptilnim detaljima u životu, pa je tako bio naredio Ammaru Jasiru da nabavi miris za prvu bračnu noć hazreti Fatime. Ammar je pričao: “Nabavio sam miris i odnio ga Fatimi, s.a. Ona me upitala:

‘Amare Jasirov, kakav je ovo miomiris?’

Odgovorio sam joj: ‘Vaš otac, Allahov Poslanik, mi je naredio da ga nabavim.’”

DRUŠTVO I POLITIKA

Odgovornost

Grad Medinu su u Bici na Hendeku neprijatelji bili opkolili sa svih strana. Zbog toga je svaki pojedinac u okviru svojih mogućnosti učestvovao u borbi. I hazreti Fatima je uzela učešća tako što je pekla hljeb i na taj način pomagala borcima: jednom je, za vrijeme bitke, bila ispekla hljeb za svoju djecu, ali kad je krenula da ga jede, sjetila se svoga oca. Nije ga pojela, nego je krenula na prvu liniju borbe kod njega, našla ga i rekla mu:

“Ispekla sam somun, ali se nisam mogla njime počastiti, sve dok tebi ne donesem jedan komad.” Poslanik joj je rekao: “Poslije tri dana ovo je prva hrana koju tvoj otac jede.”

Društvena uloga Ehli bejta

Hazreti Fatima, a.s., je o značaju Ehli bejta govorila:

“Mi smo među Božijim robovima Njegovo sredstvo za uspostavljanje veze s Njim, Njegovi odabranici, mjesto Njegove svetosti, Njegovi dokazi u tminama; mi smo nasljednici Njegovih vjerovjesnika.”

Zabrinutost za budućnost Ehli bejta

Jednom prilikom, na porodičnom skupu, časni Poslanik je upoznao svoju kćerku Fatimu s problemima i nevoljama koji će poslije njega snaći Zapovjednika vjernih. Rastužena i zabrinuta upitala je:

“Allahov Poslaniče, zar nećeš tražiti od Allaha da udalji od Alija te nevolje?” Odgovorio je: “Hoću, ali nema drugog puta, jer ljudi su slobodni i oni blagodat slobode zloupotrebljavaju.”

Još u prvim trenucima proglašavanja vođstva Predvodnika pravovjernih, hazreti Alija, na Gadir Humu i javnoga davanja prisege Vilajetu, hazreti Fatima, a.s., je bila svjesna da će data prisega biti pogažena. Kada je Haris ibn Nu'man javno izjavio neslaganje rekavši: “Bože, ukoliko je vođstvo Alija uistinu Tvoja odredba, pa pošalji kamen s neba nek me ubije”, istog trenutka s neba dolazi kamen i ubija ga. Hazreti Zehra, a.s., je uputila zabrinut pogled prema Imamu Aliju, a.s., rekavši:

“Ebu-l-Hasane, zar misliš da je on jedini?” Hazreti Ali joj na to reče: “Ja ću izvršavati Božiju i Poslanikovu dužnost i oslanjam se na Boga, jer On je najbolji pomagač.”

Početak iskušenja Ehli bejta

“Kada je Svevišnji Allah odabrao za svog Vjerovjesnika kuće vjerovjesnika i boravišta Svojih odabranika, pojavila se među vama mržnja licemjerstva, ostarila haljina vjere, pa progovorio šutljivi od zalutalih i istaknuo se neznatni od poniženih. Zanjistao je pažen i nehajan dromedar od lažljivaca. Koraćao je po vašim dvorištima i šejtan je pokazao svoju glavu iz njegovog skrovišta pozivajući vas pa vas je vidio kako se odazivate njegovom pozivu i služite njegovoj obmani. Potom vas je pozvao u pokret pa vas je našao lahkim i potaknuo vas pa zatekao srditima. Zatim ste žigosali tuđe deve umjesto svojih pa ih, umjesto na svoje, odveli na tuđe pojilište. I sve se to desilo malo nakon što je Poslanik još bio prisutan, rane zbog njegovog preseljenja svježije i povreda još nije bila zacijelila! I dok Poslanik još ne bi ukopan, požuriste za vlast pod izgovorom straha od smutnje. A eto, baš u smutnji propadoše! Džehennem će doista obuhvatiti sve nevjernike. (Et-Tevbe, 49)”

“Ne poznajem naroda goreg od vas. Poslanikovo časno tijelo ste ostavili pred nama, a vi ste otišli i odlučili o vlasti, ne prihvativši nas kao poglavare 8 niti priznajući naše pravo na to. Kao da niste znali šta je govorio Božiji Poslanik, s.a.v.a., na dan Gadir Huma! Tako mi Allaha, on je tada odredio Alija kako bi time presjekao vaše nadanje ..., a Allah je sudac između nas i vas na ovom i na onom svijetu.”

Nakon gorkih i tragičnih događaja u Medini, hazreti Alije zajedno s Fatimom, s.a., noću odlazio do kuća ensarija i muhadžira kako bi “probudio” narod i branio svoje neosporivo pravo. Na taj način im je dokazivao da su u zabludi. Mnogi su u tim trenucima pronašli izgovore u smislu: sada je kasno i ništa se više ne može učiniti. Imam Ali im je davao obajašnjenja, a hazreti Fatima je na njihove izmišljene izgovore odgovorila:

“Ebu-l-Hasan nije uradio ništa drugo osim ono što mu je doličilo (misli se na ukop Poslanika i sakupljanje Kur’ana).”

“Znajte, doista, to je očiti gubitak! Šta su mrzili kod Ebu-l-Hasana (Imama Alija)? Tako mi Allaha, mrzili su njegovu sablju, njegovu nebrigu za smrt, veliku žestinu, strogost u borbi i u vezi sa Svetom biti Božijom.”

“Tako mi Allaha, da su skrenuli s jasnog puta u Alijevoj vlasti, odustali od užeta vođstva koji mu je Poslanik, s.a.v.a., dao u ruke i udaljili se od prihvatanja očitog dokaza, on bi ih vratio sebi, potaknuo ih na povratak vjeri i vodio ih s lahkocom koja ne bi nikome štetila, nikoga umorila, niti ikome dosadila i doveo bi ih na bistra, čista i obilna pojilišta čije su obale prepune, a dvije strane se ne zamućuju, pa ih vraćao site i napojene. Savjetovao bi ih i tajno i javno, ne bi se ukrasio nikakvom koristi od bogatstva, niti bi uzeo udio od ovog dunjaluka, osim koliko da se utoli žedan i nahrani gladan. Suzdržljiv bi se odvojio od pohlepnika, a iskren od lažljivaca... A da su stanovnici sela i gradova vjerovali i grijeha se klonili, Mi bismo im blagoslove i s neba i iz zemlje slali, ali oni su poricali, pa smo ih kažnjavali za ono što su zaradili. (El-A’raf, 96) ...i stigla ih je kazna za ono što su

radili. A i one među ovima koji nepravdu čine – stići će kazna za ono što čine, oni neće umaći.” (Ez-Zumer, 51)

Odstupanja

Nakon svega što se desilo, hazreti Fatima se pobunila i prijekorno počela buditi njihove uspavane savjesti. Rekla im je:

“Teško vama, kako brzo izdaste Allaha i Njegova Poslanika, s.a.v.a., u pogledu nas, Ehli bejta! Uistinu vam je Božiji Poslanik oporučio da nas slijedite, volite i da nas ne napuštate.”

Na ravnodušnost onih koji bi tražili izgovor riječima:

“Da je Ali požurio i govorio narodu, ljudi ne bi zastranili”, hazreti Fatima bi odgovarala:

“Svevišnji Allah nakon događaja Gadir Hum nije ostavio ni za koga dokaz niti opravdanje.”

Kada su muhadžiri i ensarije navaljivali da im se prihvati opravdanje zbog toga što nisu pomogli, govorila je:

“Udaljite se od mene, nema opravdanja nakon što ste upozoreni niti zapovijedi nakon što ste propustili djelovati. Zar je moj otac na dan Gadir Hum ostavio i za koga opravdanje?”

Tragični događaji

Nakon što je to svojevolumno odbio, grupa ljudi je došla kod imama Alija, a.s., insistirajući da ode u džamiju i da prisegu!

Hazreti Zehra, s.a., je braneći Imama Alija, a.s., rekla:

“Šta hoćete? Tako ulazite u moju kuću? Teško vama! Kakva je to smjelost koju pokazujete prema Allahu i Njegovom Poslaniku? Hoćete da mu prekinete porod na ovom svijetu i ugasite svjetlo Božije? A Allah će učiniti da Njegovog svjetla uvijek bude. (Es-Saff, 8) ... Znajte, tako mi Boga, ... da mi nije odvratno da se nedaće spuste na one koji nisu griješni, zasigurno bih zaklela Boga, a potom biste vidjeli kako bi brzo On uslišao moje molbe. O, oče moj, o, Poslaniče Božiji, evo kako se postupa prema tvojoj miljenici i kćerki...”

U tim teškim trenucima, kada su Alija, a.s., odveli u džamiju, hazreti Fatima, s.a., je došla među narod, stala između njih i Imama i rekla:

“Tako mi Boga, neću dozvoliti da odvedete moga amidžića. Teško vama, kako brzo iznevjeriste Allaha i Njegova Poslanika kada smo u pitanju mi, njegov Ehli bejt, a uistinu vam je Božiji Poslanik oporučio da nas slijedite, volite i da nas ne napuštate. Svevišnji Allah je rekao: Ne tražim za ovo nikakvu drugu nagradu od vas, osim ljubavi prema mojim bližnjim (Eš-Šura, 23)”

Hazreti Fatima, a.s., je bila jako ogorčena i odmah se usprotivila te osudila uzurpiranje prava Ehli bejta. Međutim, nije željela da dođe do sukoba među muslimanima.

Primijetivši da neki ljudi žele izazvati sukob i na taj način okriviti Poslanikovu porodicu za smutnju, odmah je zatražila od skupine ashaba koji su bili dali zavjet Ehli bejtu da se više ne okupljaju u njezinoj kući:
“... idite od nas dok ste još zdravi i čitavi!”

Traženje pomoći

U nastavku svoje političke borbe, Hazreti Fatima je posvetila pažnju buđenju i obavješćavanju ljudi i njihovih uspavanih savjesti. Jednog je dana, obraćajući se muhažirima i ensarijama, rekla:
“Skupino muhadžira i ensarija, pomozite Bogu. Zaista sam ja kćerka vašeg Poslanika i uistinu ste vi dali prisegu Poslaniku Boži- jem da ćete braniti njega i njegovu djecu isto kao što branite sebe i svoju djecu. Stoga ostanite postojani u prisegi koju ste mu dali.”

Žalba na neodgovornost ljudi

Žalosan i tragičan događaj preseljenja Božijeg Poslanika utopio je islamski ummet u more žalosti, a hazreti Fatima je patila zbog rastanka s ocem.

Brda tuge i boli stisnula su njeno srce i zbog toga se obratila ocu, žaleći se na stanje:

“Oče moj! Koliko li je velika tmina na mjestima na kojima si ti bio. Žalit ću za tobom dok ne dođem žureći do tebe! Ožalošćen je Ebu-l-Hasan, tvoj povjerenik, otac tvoja dva unuka, Hasana i Husejna, tvoj brat, tvoj prijatelj, tvoj miljenik i onaj kojeg si odgojio dok je bio mali i uzeo za svog brata kada je odrastao, najistaknutiji od tvojih prijatelja i ashaba i od prethodnika, i muhadžira i ensarija, koji je bio prvi u islamu i učinio hidžru prema tebi. Žalost nas je obuzela, plač nas ubija, tuga nas ne napušta ni časa. Muhammede! Oče! Miljeniče! Ebu Kasime! Ahmede! O, neznatnosti pomagatelja; o, pomoći, duljino nedaća, tugo, o, žalosti!”

Nakon tebe se zbiše događaji i nesreće, da si bio tu, ne bi nam tako teško palo. Izgubismo te kao zemlja obilnu kišu, i narod se tvoj pokvari pa, gle, s puta skrenu!

Svaka skupina koja kod Allaha ima položaj i bliskost, bliska je i drugima (osim nas).

...

Bio si sjajni mjesec i osvijetljavao si nas, a tebi su od Svemoćnoga spuštane knjige. Džebrail je ajetima nas sretnim činio, pa kada ti ode, sva se

dobra pokriše. Kamo sreće da nas je prije tebe smrt susrela, kada si otišao i zastori te od nas sakrili. Zbilja nas pogodi, što nikog od ožalošćenih među Arapima i nearapima pogodilo nije. Zbilja smo u žalu za onim čudi čiste,

i naravi, porijekla i roda neokaljana. Džebrazil, ruhu-l-kuds, bijaše naš posjetilac, sad nam ga nema, sva dobra su sakrivena. Tijesan mi grad nakon što prostran je bio, unučad tvoja u njemu ponižena, i to mi je znak. Pa ti si, Allaha mi, stvorenje najbolje od svih i najiskreniji kada su pomiješani istina i laži. Plakat ćemo za tobom sve dok živimo, i dok oči mogu obilno suze liti.

Znat će počinitelj nepravde nad našim potomstvom, na kakvo će mjesto na Dan sudnji pušten biti.

Reci sakrivenom pod slojevima zemlje: Ako čuješ moj vapaj i moj poziv: Prolilo se na me toliko je nevolja, na dane da su livane, noći bi oni postali. Imala sam zaštitu u Muhammedovom okrilju, nisam strepila od nepravde, a on mi ukras bio.

A danas se pokoravam pred poniznim i čuvam se nepravde, udaljavam tlačitelja ogrtačem svojim.

Pa kada grlica po noći na grani plače, zbog žalosti ja ujutro plačem. Nakon tebe tugu ću uzeti kao pratilju, a suze ću za tobom uzeti kao ordenje.

Šta s onim ko mirisa prah Ahmedove humke, ako više nikada ne pomiriše mirisa nikakva?

Razlozi odstupanja

“Ma šta je s vama!? Gdje idete!? Pa Božija knjiga je među vama, njene stvari očitite, propisi blistavi, znamenitosti sjajne, zabrane vidljive i zapovijedi jasne, a vi ste je stavili iza leđa.

Želite li da se udaljite od nje ili po nečemu mimo nje presuđujete? Kako li je loša zamjena za nasilnike. A onaj ko hoće drugu vjeru osim islama od njega neće biti primljena! Na Onome Svijetu on će biti među gubitnicima. (Ali Imran, 85)

... Uzjahali ste magarca pored konja, u vezi s njegovom porodicom i djecom, i zaklanjali se i skrivali, a mi smo se strpili, iako smo bili kao ubodeni nožem ili kopljem u stomak.”

“Znajte da doista vidim da ste se opustili u udobnosti, udaljili onoga koji vas je ograničavao, osamili se s rahatlukom i izbavili od tjeskoba blagostanjem pa ste izbacili kroz usta ono što ste pojмили i povratili ono što ste opravdavali. Akoli nezahvalni budete vi, a i svi drugi na Zemlji, pa, zbilja je opet Allah neovisan od svih i hvaljen! (Ibrahim, 8)

Znajte, govorila sam ono što sam govorila... i pred očima Allaha to činite. A silnici će zbilja znati kakve će nevolje oni dopasti! (Eš-Šu'ara, 227) Ja sam kćerka onoga koji je poslan da vas opominje da vas spasi žestoke patnje (Eš-Šu'ara, 227), pa činite što želite, a i mi činimo, i iščekujte šta će biti, jer i mi iščekujemo. (Es-Sebe', 46)”

Upozorenje na tragičnu budućnost naroda

“Tako mi života, doista, smutnja je oplodena, pa pričekajte malo dok se ne porodi, pa pomuzite pehar pun svježe krvi i smrtonosnog otrova. Tada će oni nevaljali biti gubitnici.” (Gafir, 78)

Znat će naraštaji koje dolaze posljedice onoga što su im prethodnici ostavili kao temelj. ... O, teško vama, i kuda biste, a, doista, mračni se pred očima vašima! Zar da vas prisiljavamo na pravom putu, a vi to ne želite! (Hud, 28)”

Nakon preseljenja Poslanika, s.a.v.a., Fadak, kojeg je časni Poslanik za svoga života, Božijim određenjem, dodijelio hazreti Fatimi, a.s., pretvoren je u državno vlasništvo, a njeni radnici su protjerani s gazdinstva.

Hazreti Fatima, a.s., u namjeri da dokaže svoje zakonsko pravo, kaže:

“Što se Fadaka tiče, pa zaista je Uzvišeni Allah objavio Kur'an Svome Poslaniku u kojem naređuje da mi se da moje pravo. Rekao je Uzvišeni Allah: I podaj bližnjem svome pravo njegovo. (El-Isra, 26) Ja i moja djeca najbliži smo ljudi Božijem Poslaniku, pa je Fadak dao meni i mojoj djeci. I kada mu je Dže- brail učio; i siromasima, i putnicima-namjernicima, Poslanik, s.a.v.a., reče: ‘Jetimi: To su oni koji su ostali sami u ime Boga, Božijeg Poslanika i njegovih bližnjih. A miskini: To su oni koji se nastane s njima na ovom i onom svijetu. A ibn sebili: to su oni koji se kreću putem njihovim.’”

Kada su je upitali: “Dakle, i hums i ratni plijen, sve pripada vama i vašim sljedbenicima!?” Fatima je odgovorila:

“Što se Fadaka tiče, Allah je obavezao da se on dodijeli meni i mojoj djeci bez naših prijatelja i sljedbenika, a što se humsa tiče, Allah ga je podijelio između nas i naših prijatelja i sljedbenika, kao što to u Kur'anu čitaš.”

Onda su je pitali: “Kakav je udio muhadžira, ensarija i tabiina?”, a Fatima je obavijestila:

“Ukoliko su naši prijatelji i sljedbenici – pa njima idu obavezna davanja koja je Allah dodijelio i obavezao na to u Kur'anu. Zaista je Allah zadovoljan time, a i Njegov Poslanik. Podjela je ustanovljena na prijateljstvu i sljedeđu, a ne na neprijateljstvu i suprotstavljanju. Pa ko nam bude neprijatelj, neprijatelj je Allahu, i ko nam se suprotstavi, suprotstavio se Allahu, a ko se usprotivi Allahu, čeka ga bolna patnja i stroga kazna od Allaha na ovom i onom svijetu.”

Dok je tako dokazivala da Fadak pripada izričito njoj, neko je primijetio da je bolje da se njime koriste svi pomalo. Hazreti Fatima reče:

“To nije Božija odredba, zaista mi Allahov Poslanik nije dao takvu obavezu, već sam ga čula da, nakon što je objavljen ajet: Znajte da od svega što u borbi zaplijenite..., kaže: ‘Budi radostan, Muhammedov Ehli bejte, došao vam je izvor opskrbe.’”

Hazreti Fatima, a.s., sa svojim mužem, zapovjednikom vjernika, i sinovima Hasanom i Husejnom, a.s, pošla je kućama muhadžira i ensarija zovući ih u pomoć. Drugog dana obratila se rukovodiocima vlasti:

Fatima: "Je li Fadak bio moj, je li u njemu bio moj zastupnik i jesam li koristila njegove plodove za života Poslanikova?"

Oni: "Jesi."

Fatima: "Pa zašto me niste pitali da dokažem da je moj?" Oni: "Zato što pripada muslimanima."

Ljudi su se okupili oko njih i slušali ih.

Fatima: "Zar želite promijeniti ono što je učinio Poslanik, s.a.v.a.? Zar želite o samom Ehli bejtu donijeti sud kakav nećete donijeti o drugim muslimanima? O, ljudi, čujte šta govore! Ako bih ja i tvrdila da je imetak koji pripada muslimanima moj, od koga biste tražili dokaz, od mene ili od vlasnika?"

Oni: "Ne od njih, već od tebe."

Fatima: "Kad bi muslimani tvrdili da ono što je moje pripada njima, biste li dokaz tražili od njih ili od mene?"

Jedan se naljuti i reče: "Zaista ovo (Fadak) pripada muslimanima."

Fatima: "Dovoljno je. Ljudi, tako vam Allaha, jeste li čuli Poslanika da je govorio: 'Zaista je moja kći velikodostojnica dženetskih žena.'"

Okupljeni muslimani: "Tako nam Allaha, čuli smo to od Allahovog Poslanika, s.a.v.a."

Fatima: "Zar će velikodostojnica dženetskih žena lažno tvrditi i uzimati ono što joj ne pripada!? Kada bi četverica posvjedočila da sam počinila nemoralno djelo ili kada bi dvojica posvjedočila da sam nešto ukrala, biste li im vjerovali?"

Neko povika: "Naravno, i šerijatski bismo te kaznili."

Hazreti Fatima, s.a., je rekla: "... Zaista, onaj koji dozvoljava svjedočenje protiv velikodostojnice dženetskih žena ili koji bi uspostavio šerijatsku kaznu protiv nje, on je proklet i poriče ono što je Allah, objavio Muhammedu, s.a.v.a. Zaista nije dozvoljeno svjedočenje protiv onih od kojih je Allah odstranio prljavštinu i potpuno ih očistio, jer su oni nevini od svakog zla i čisti od svake neuljudnosti."

Talhina kćerka je u jednom od teških dana tuge poslije Poslanikove smrti došla kod hazreti Fatime. Jako se zabrinula zbog njezinog bolnog plača i začuđeno upitala: "Draga Fatima, šta vas je natjeralo na ovakav bolan plač i jecanje?" Ona je odgovorila:

"Pitaš li me o ružnim stvarima o kojima su vijesti na krilima ptica po svijetu razasute, koju glasonoše hitro jašući dostaviše svima? O ružnim stvarima, čije će se posljedice pojaviti na nebu uskraćivanjem dobra ili spuštanjem kazne, te na Zemlji uzrokovati razne nedaće?"

... Koliko li je čudan taj Fadak! Koliko je vladara koji su vladali njime, a od njih sada ni traga! Fadak je bio dar Svevišnjeg Gospodara svom vjernom sagovorniku. On ga je dao meni za gladnu djecu iz njegovog roda i mog potomstva. To Allah zna i Njegov povjerenik o tome svjedoči."

Traženje pomoći za vraćanje Fadaka

Nastavljajući da upoznaje javnost s istinom, hazreti Zehra, a.s., odlazi kućama muhadžira i ensarija tražeći od njih pomoć, da pitanje Fadaka ne smatraju nevažnim događajem. Jedanput se obratila Mu'azu ibn Džebel:

Traženje Poslanikovog, s.a.v.a., naslijeđa

“I vi sada tvrdite da mi nemamo pravo na naslijeđe Poslanika, s.a.v.a.? Zar se džahilijetskom običaju želite vratiti? Pa ko je taj ko je od Allaha sudac bolji narodu koji čvrsto vjeruje? (El-Maide, 50) Zar ne znate? Dakako, jasno vam je sve, kao što sunce danju sija, da sam ja njegova kćerka! O, muslimani, zar da budem obespravljena u svom naslijeđu?

...Jeste li svjesno i namjerno napustili Božiju Knjigu i bacili je za svoja leđa, kada govori: I Sulejman naslijedi Davuda (En-Neml, 16) i gdje pripovijeda o Jahjau ibn Zekerija, pa kaže: Pa podari mi Ti od Sebe nasljednika, da naslijedi mene i porodicu Jakuba (Merjem, 5 i 6), i još: A rođaci su, po Allahovoj Knjizi, preči jedni drugima (El-Enfal, 75) i dalje: Allah vam oporuku za djecu vašu naređuje. Mušku dio koliko dvjema ženskima! (En- Nisa, 11) i konačno: Kada nekome od vas smrt dođe, a on imetak ostavlja, vama se propisuje da taj na lijep način oporuči roditeljima i rodbini. To je obaveza bogobojaznih! (El-Bekare, 180)

Mislite li vi da ja nemam ugled i ne nasljeđujem svog oca i da nema srodstva među nama? Je li Svevišnji Allah vas počastio ijednim časnim ajetom, a da je iz njega izuzeo moga oca? Zar tvrdite da smo mi pripadnici dvije različite vjere pa da ne može- mo nasljeđivati jedno drugo? Zar ja i moj otac nismo sljedbenici iste vjere? Ili ste vi upućeniji od mog oca i mog amidžića u vezi s osobenostima i općenitosti značenja Kur'ana? ...”

Traženje pomoći od ensarija za vraćanje naslijeđa

Potom se hazreti Fatima okrenula ensarijama i rekla:

“Skupino junaka, pomagači ummeta i nosioci islama! Ka

kva je ovo slabost u vezi s mojim pravom i nebriga u vezi s nepravdom prema meni? Zar nije moj otac, Allahov Poslanik, imao običaj reći: ‘Čovjek se čuva u njegovom potomstvu’? ...

Kažete li da je Muhammed umro? Pa strašan je događaj čije su pukotine široke, naprsline prostrane i čiji su šavovi popucali. Potamnijela je zemlja zbog njegovog odsustva. Pomračeni su Sunce i Mjesec i zvijezde su se rasule zbog nesreće njegovog preseljenja. Sa njegovom smrću propale su želje, skrušene su postale planine, ukaljano je svetište i nestale su svetosti.

Pa to je, tako mi Allaha, najveća katastrofa, najbolnija tragedija, i neće se više nikad kao takva katastrofa ponoviti, niti više ikad nesreća kao takva može doći.

Božija Knjiga vam je to je nagovještavala, orilo se razjašnjavanje pri učenju ajeta, a prije njega (Poslanika) se isto desilo sa Božijim vjerovjesnicima i poslanicima. To je (smrt) presuda neopoziva i odredba neodgodiva: Muhammed je samo poslanik, i prije njega dosta poslanika minu, pa ako bi on umro ili ubijen bio, zar biste se svojim predašnjim stopama vratili? A ko se vra- ti stopama predašnjim, Allahu taj nikakve štete neće učiniti, a Allah će zahvalne nagraditi! (Ali Imran, 144)”

“Vi, sinovi Kajle, kako da se meni uzurpira naslijeđe mog oca, i vi to vidite, čujete, sastajete se, a poziv se odnosi na vas i upućeni ste o stanju? Vi posjedujete brojnost, spremnost, sredstva, moć, imate oružje i štitove, i stiže vam poziv, ali se ne odazivate. Dolazi do vas vapaj za pomoć, ali ne odgovarate. A hvaljeni ste po borbenosti, poznati po dobroti i dobrohotnosti, izabrani i odabrani za nas, Ehli bejt. Borili ste se protiv Arapa, pretrpjeli ste muke, teškoće, suprotstavili ste se cijelim narodima i protiv hrabrih. Uvijek je kod nas i vas bilo tako – zapovijedali smo vam, a vi ste izvršavali naše zapovijedi, sve dok nismo pokrenuli mlin islama, dok nije protekla do muža vremena, utišalo se frktanje mnogoboštva, smirila žestina laži, ugasila vatra nevjerstva, umukao poziv na nered i dovršilo uređenje vjere. Pa kuda lutate nakon jasnoće i zašto tajite nakon objelodanjivanja? Povlačite se u sebe nakon odvažnosti i pridružujete nevjernicima nakon vjerovanja u jednoću Boga? Prokleti neka su oni koji svoje zakletve krše, i koji brigu brinu kako da Poslanika protjeraju i kako bi vas prvi napali? Zar se vi njih bojite? Pa Allah je preči da se bojite ako vjerujete! (Et-Tevbe, 13)”

Suprotstavljanje nepravdi

Svi se pitaju zašto je skriven mezar hazreti Fatime? Zašto su opremanje i ukop te cijenjene Poslanikove, s.a.v.a., kćerke obavljeni tajno i daleko od očiju? Zašto se dženaza namaz obavio bez znanja naroda Medine, kao da je u pitanju neki stranac?

Odgovor je: Hazreti Fatima je sama oporučila da se tako uradi. Zašto? Zbog čega je ta plemenita žena ostavila takvu oporuku?

Hazreti Fatima je napisala na papiru:

“Neka mi ne klanjaju dženazu ljudi koji su prekršili zavjet Božiji i zavjet oca moga, Poslanika Božijeg, s.a.v.a., u vezi sa Zapovjednikom vjernih, Alijem, a.s., nanijeli mi nepravdu, pogazili moje pravo, oduzeli mi nasljedstvo i zapalili papir (dokument) na kojem mi je otac napisao da Fadak pripada meni, oni koji su porekli naše svjedoke, a to su, tako mi Boga, Džibril, Mikail, Zapovjednik vjernih, a.s., i Umm Ejmen.

Oni su se zavukli u svoje kuće, a Imam Ali je mene, Hasana i Husejna noću i danju vodio od kuće do kuće (ensarija i muhadži- ra). Opominjala

sam ih i podsjećala na pravo Božije i pravo Njegovog Poslanika, da nam ne čine nepravdu i ne uzurpiraju naše pravo koje nam je dao Bog. Odazivali su nam se noću, ali su se ustezali od pomoći danju. Potom sakupiše suharke i drva ispred naših vrata pa donesoše vatru da ih zapale i da nas zapale...

I takav narod da mi klanja dženazu?!”

Hazreti Fatima, s.a., oporučila je Imamu Aliju:

“Oporučujem ti da mi niko osim tebe ne obavlja gasul i ne oprema me u ćefine. Kada preselim, noću me ukopaj i nemoj nikog obavijestiti o tome...”

Prenosi Imam Sadik, a.s: “U zadnjim trenucima života, hazreti Fatima, s.a., se obratila hazreti Aliju riječima:

‘Kada preselim, nemoj nikoga obavijestiti, osim Ummu Selemu, Ummu Ejman, Fiddu, a od muškaraca dva moja sina, Abbasa, Selmana, Ammara, Mikdada, Ebu Zera i Huzejfe. ...Ne ukopavaj me osim noću i nemoj nikome govoriti gdje mi je mezar.’”

Hazreti Fatima je rekla Esmi bint Umejs:

“Esma, kada preselim, ti me gasuli zajedno s Alijem ibn ebi Talibom, a.s., i ne dozvoli nikome drugom da priđe mome tijelu.”

Hazreti Fatima je, obraćajući se Zapovjedniku vjernih, rekla:

“Oporučujem ti da mojoj dženazi ne prisustvuje nijedan od onih koji su mi načinili nepravdu i oduzeli moje pravo, jer su oni ... Nemoj da dopustiš da mi ijedan od njih klanja dženazu, niti bilo ko od onih koji ih slijede. Ukopaj me noću, kada se oči smire i pogledi zaspu.”

GOVORI HAZRETI FATIME

GOVORI HAZRETI FATIME U POSLANIKOVOJ, S.A.V.A., DŽAMIJI U MEDINI

Hazreti Fatima, s.a., se pokrila i obukla dugu haljinu. Okru- žena grupom žene ušla je u Poslanikovu džamiju, gdje je halifa bio među muhadžirima i ensarijama. Podigle su zastor ispred nje kako bi se mogla obratiti ljudima iza zastora. Hazreti Fatima, s.a., se nije mogla suzdržati pa je zajecala, zbog čega su i prisutni počeli plakati i skup se uzburkao.

Kratko se zadržala da se prisutni smire pa počela govor zahvalom i veličanjem Boga i salavatom na Poslanika, nakon čega je narod ponovo počeo plakati. Kada je prestao plač, ona je nastavila:

“Hvaljen neka je Allah za ono što je blagodario. Njemu pripada zahvala za ono čime nas je nadahnuo. Njemu je hvala zbog sve blagodati koju nam je podario, obilja darova kojima nas je obasuo i potpune milosti koju neprekidno pokazuje. Ove blagodati su prevelike da bi se mogle nabrojati, daleko od toga da se mogu uzvratiti, a njihova beskonačnost je nepojmljiva. On nas podstiče na zahvalnost kako bi se blagodati nastavile i uvećale i bodri naše zahvale da bi nam još više upotpunio blagodati.

Svjedočim da nema drugog božanstva mimo Allaha Jedinog bez premca, Koji je učinio iskrenost tumačenjem za ova svje- dočenja, u srca stavio priznanje i u mislima obasjao shvatanje; očima Ga nije moguće vidjeti, jezikom Ga nije moguće opisati i mislima Ga nije moguće zamisliti. Stvorio je sve iz ničega, dao postojanje koje nije slično ničemu prije.

Oblikovao je sve Svojom moći i stvorio sve Svojom voljom, iako nije imao potrebe da stvara niti koristi od oblikovanja, osim da dokaže Svoju mudrost i ukaže na pokornost Njemu, da pokaže Svoju moć, da Mu stvorenja iskažu robovanje i da ojača Svoj poziv.

Odredio je nagradu za pokornost Njemu, a kaznu za griješenja prema Njemu kako bi udaljio Svoje robove od Svoje srdžbe i sakupio ih u Svom Džennetu.

I svjedočim da je moj otac, Muhammed, Njegov rob i Njegov poslanik. Izabrao ga je i odabrao prije nego što ga je poslao i imenovao ga prije nego što ga je odabrao.

Odabrao ga je prije nego ga je poslao, kada su ljudi bili skriveni u nevidljivosti, velima strahovitosti zaštićeni i krajem nepostojanja spojeni, zbog Božijeg znanja o završecima stvari i Njegovog obuhvatanja događaja vjekova te Njegove spoznaje mjesta stvari.

On ga je poslao da upotpuni Svoje zapovijedi, učvrsti donesene odredbe i izvrši neizbježne mjere, ali je vidio kako se narod razjedinio u svojim vjerovanjima, čvrsto se drži svojih vatri, obožavajući svoje idole i poričući Allaha, iako Ga poznaju.

Allah je preko moga oca, Muhammeda, osvijetlio tmine narodu, odstranio nejasnoće sa srca njihovih i skinuo im veo s očiju. On ih je uputio, izbavio iz zabluda, oslobodio zaslijepljenosti, uputio postojanoj vjeri. Pozvao ih je na put ispravni, a potom ga je Allah uzeo Sebi iz milosti, odabranosti, čežnje i davanja pred- nosti nad drugima.

Muhammed je iz teškoća ovog svijeta otišao u mir, okružen dobrostivim melekima, zadovoljstvom Gospodara koji prašta i u susjedstvo Vladara Silnoga.

Neka je Božiji blagoslov na mog oca, Njegovog vjerovjesnika, povjerenika, najboljeg među stvorenjima i Njegovog odabranika i neka je Božiji mir, milost i berićet na njega.”

Potom se hazreti Fatima, s.a., okrenula ljudima i rekla:

“O, robovi Božiji, vi ste postavljeni kao znakovi za Njegove zapovijedi i zabrane, nosioci Njegove vjere i Objave, Božiji povjerenici u vezi sa sobom i Njegovi dostavljači drugim narodima.

Od Njega je među vama i vođa Istine, kao zavjet koji vam je već predstavio i onaj kojeg je On odredio za namjesnika među vama poslije njega: Božija Knjiga koja govori, Kur'an koji istinu zapovijeda, svjetlo blistavo, sjaj koji osvjetljava, čiji su dokazi jasni, tajne otkrivene, vanjština očita, s kojim su zadovoljni sljedbenici, čije slijeđenje vodi Božijem zadovoljstvu, a poslušnost izbavljenju, s kojim se stiže do Božijih prosvjetljenih dokaza, razjašnjenih, čvrstih naredbi, upozoravajućih zabrana, jasnih objašnjenja, dovoljnih argumenata, pohvaljenih vrlina, darovanih odobrenja i propisanih odredbi.

Pa je Allah učinio iman čišćenjem vas od mnogoboštva, namaz udaljivanjem od oholosti, zekat pročišćenjem vaših duša i uvećanjem opskrbe, post učvršćivanjem iskrenosti, hadždž utvrđivanjem vjere, pravdu uređenjem srca, pokornost nama poretkom ummeta, naše vođstvo zaštitom od razilaženja, džihad moći za islam, strpljivost kao pomoć u prizivanju nagrade, naređivanje dobra kao dobrobit za sve, dobročinstvo prema roditeljima zaštitom od Božije srdžbe, čuvanje rodbinskih veza produženjem života i umnožavanjem vas, odmazda zaštitom krv, ispunjenje nezra prizivanjem Božijeg oprost, a pažljivo mjerenje i vaganje udaljavanjem štete, zabrana vina čišćenjem vas od prljavštine, izbjegavanje klevetanja zastiranjem od prokletstva, a napuštanje krađe uzrokom čednosti. Svevišnji Allah je zabranio širk kako bi se ljudi očistili za Njega kao svog Gospodara. Bojte se Allaha istinskom bojaznošću i drugačije ne umirite osim kao muslimani. (Ali Imran, 102) I pokoravajte se Allahu u onome što vam je naredio i zabranio, jer doista: I Allaha se boje od Njegovih robova oni učeni. (Fatir, 28)

O, ljudi, znajte da sam ja Fatima, a moj otac je Muhammed. To stalno ponavljam, a što govorim ne govorim pogrešno i što činim ne činim suvišno. Došao vam je Poslanik, između vas je, i, što ćete na muke naići, teško mu je! On silno želi da se uputite, a prema vjernicima sažaljiv je i samilostan je. (Et-Tevbe, 128)

Pa ako tražite srodstvo Poslanikovo i poznajete ga, vidjet ćete da je on moj otac, a ne otac vaših žena, da je on brat mog amidžića, a ne brat vaših muškaraca, a koliko li je on dobar srodnik! Pa dostavio je poslanicu, odvrćajući opomenom, udalja- vajući od puta mnogobožaca, udarajući po njihovim plećima, držeći ih za vratove. Pozivao je na put svog Gospodara mudrošću i lijepim savjetovanjem (En-Nahl, 125), razbijajući kipove i ras- kidajući im tjemena, sve dok nije porazio te koji su se razbježali i sklonili

noć od svog jutra. Tad se pojavila čista istina sa samog svoga vrela, progovorio je vođa vjere, umukle su vođe šejtana i propale pristalice licemjera. Razvezali su se čvorovi nevjerstva i razdora i rekoste riječi koje su svjedočile da je Bog jedan, u skupini bijelih lica i praznih trbuha.

I bili ste na rubu uvale vatre (Ali Imran, 103), razvodnjeno piće za onoga koji pije, prilika za pohlepnike, žeravica za one koji brzo pale vatru i pod nogama svakome. Pili ste mutnu vodu, jeli ste lišće, bili ste prezreni, prognani, bojali ste se da vas ne otmu ljudi (El-Enfal, 26) oko vas. Zatim vas je Svevišnji Allah izbavio posredstvom Muhammeda nakon dešavanja i dešavanja i nakon što je stavljen na kušnju neznanjem ljudi, vukovima Arapa, otpadnicima, sljedbenicima Knjige.

Kad god bi oni rasplamsali vatru rata koju je Svevišnji Allah ugasio (El-Maide, 64), ili se pojavio rog šejtana ili mnogobošci otvorili neki ponor, Božiji Poslanik bi ubacio svog brata (Alija) u njegovo grotlo. On ne bi odustajao sve dok ih ne bi svojim stopalima pregazio i svojom sabljom ugasio njihov plamen, iscrpljen u izvršenju zapovjedi Svete biti Božije, marljiv na Božijem putu, blizak Allahovom Poslaniku, poglavar Božijih prijatelja, odlučan, dobronamjeran, istrajan, uporan; u pogledu Allaha ničiji prijekor ga nije mogao spriječiti.

A vi ste boravili u ugodnosti života, mirni, veseli, zaštićeni, gledajući koja nas sudbina čeka očekivali ste vijesti, povlačili se od suočavanja s neprijateljem, bježali od borbe. Kada je Svevišnji Allah odabrao za svog Vjerovjesnika kuće vjerovjesnika i boravišta Svojih odabranika, pojavila se među vama mržnja licemjerstva, ostarila haljina vjere, pa progovorio šutljivi od zalutalih i istaknuo se neznatni od poniženih. Zanjštao je pažen i nehajan dromedar od lažljivaca. Koraćao je po vašim dvorištima i šejtan je pokazao svoju glavu iz njegovog skrovišta pozivajući vas pa vas je vidio kako se odazivate njegovom pozivu i služite njegovoj obmani. Potom vas je pozvao u pokret pa vas je našao lahkim i potaknuo vas pa zatekao srditima. Zatim ste žigosali tuđe deve umjesto svojih pa ih, umjesto na svoje, odveli na tuđe pojilište. I sve se to desilo malo nakon što je Poslanik još bio prisutan, rane zbog njegovog preseljenja svježije i povreda još nije bila zacijelila! I dok Poslanik još ne bi ukopan, požuriste za vlast pod izgovora strah od smutnje. A eto, baš u smutnji propadoše! Džehennem će doista obuhvatiti sve nevjernike. (Et-Tevbe, 49)

Ma šta je s vama!? Gdje idete!? Pa Božija Knjiga je među vama, njene stvari očite, propisi blistavi, znamenitosti sjajne, zabrane vidljive i zapovijedi jasne, a vi ste je stavili iza leđa.

Želite li da se udaljite od nje ili po nečemu mimo nje presuđujete? Kako li je loša zamjena za nasilnike. (El-Kehf, 50) A onaj ko slijedi drugu vjeru osim islama od njega neće biti primljena! Na Onome Svijetu on će biti među gubitnicima. (Ali Imran, 85)

Potom ste se zadržali tek toliko da se smiri strahovitost gubitka Poslanika i omekša stega pa ste počeli kresati oganj, uzburkavati žeravicu, odazivati se pozivu zalutalog šejtana, gasiti svjetlost jasne vjere i zanemarivati sunnet odabranog Poslanika. Uzjahali ste magarca pored konja, u vezi s njegovom porodicom i djecom, i zaklanjati se i skrivati, a mi smo se strpili, iako smo bili kao ubodeni nožem ili kopljem u stomak.”

I vi sada tvrdite da mi nemamo pravo na naslijeđe Poslanika, s.a.v.a.? Zar se džahilijetskom običaju želite vratiti? Pa ko je taj ko je od Allaha sudac bolji narodu koji čvrsto vjeruje? (El-Maide, 50) Zar ne znate? Dakako, jasno vam je sve, kao što sunce danju sija, da sam ja njegova kćerka! O, muslimani, zar da budem obespravljena u svom naslijeđu? O, Ebu Kuhafin sine, je li to po Božijoj Knjizi da ti nasljeđuješ svog oca, a ja da ne nasljeđujem svog? Doista si učinio nešto nečuveno!

Jeste li svjesno i namjerno napustili Božiju Knjigu i bacili je za svoja leđa, kada govori: I Sulejman naslijedi Davuda (En- Neml, 16) i gdje pripovijeda o Jahjau ibn Zekerija, pa kaže: Pa podari mi Ti od Sebe nasljednika, da naslijedi mene i porodicu Jakuba (Merjem, 5 i 6), i još: A rođaci su, po Allahovoj Knjizi, preči jedni drugima (El-Enfal, 75) i dalje: Allah vam oporuku za djecu vašu naređuje. Mušku dio koliko dvjema ženskima! (En- Nisa, 11) i konačno: Kada nekome od vas smrt dođe, a on imetak ostavlja, vama se propisuje da taj na lijep način oporuči roditeljima i rodbini. To je obaveza bogobojaznih! (El-Bekare, 180)

Mislite li vi da ja nemam ugled i ne nasljeđujem svog oca i da nema srodstva među nama? Je li Svevišnji Allah vas počastio ijednim časnim ajetom, a da je iz njega izuzeo moga oca? Zar tvrdite da smo mi pripadnici dvije različite vjere pa da ne može- mo nasljeđivati jedno drugo? Zar ja i moj otac nismo sljedbenici iste vjere? Ili ste vi upućeniji od mog oca i mog amidžića u vezi s osobenostima i općenitosti značenja Kur'ana?

Pa (O, Ebu Kuhafin sine) drži ga (hilafet) kao ožigosanu osedlanu devu s kojom ćeš se susresti na dan svog proživljenja! Koliko li je divan Sudac Allah! Koliko li je divan predvodnik Muhammed! I koliko li je divno mjesto susreta Kijamet! Kad nastupi čas obračuna, gubitnici su lažljivci (El-Džasije, 27) i neće vam tada koristiti vaše kajanje: Svakom navještenju vrijeme je dato, vi ćete to znati sigurno! (El-En'am, 67) Kome će kazna doći, koja će ga ruglu izvrgnuti, i koga će patnja stalna zadesiti!" (Ez-Zumer, 40)

Potom se hazreti Fatima okrenula ensarijama i rekla: "O, skupino junaka, pomagači ummeta i nosioci islama! Kakva je ovo slabost u vezi s mojim pravom i nebriga u vezi s nepravdom prema meni? Zar nije moj otac, Allahov Poslanik, imao običaj reći: „Čovjek se čuva u njegovom potomstvu“? Koliko li ste brzo uveli novotarije i koliko li ste žurno izmijenili propise, a vi imate mogućnost da uradite ono što ja nastojim i moć za ono što ja tražim i za šta se borim!

Kažete li da je Muhammed umro? Pa strašan je događaj čije su pukotine široke, naprsline prostrane i čiji su šavovi popucali. Potamnijela je zemlja zbog njegovog odsustva. Pomračeni su Sunce i Mjesec i zvijezde su se rasule zbog nesreće njegovog preseljenja. Sa njegovom smrću propale su želje, skrušene su postale planine, ukaljano je svetište i nestale su svetosti. Pa to je, tako mi Allaha, najveća katastrofa, najbolnija tragedija, i neće se više nikad kao takva katastrofa ponoviti, niti više ikad nesreća kao takva može doći.

Božija Knjiga vam je to je nagovještavala, orilo se razjašnjavanje pri učenju ajeta, a prije njega (Poslanika) se isto desilo sa Božijim vjerovjesnicima i poslanicima. To je (smrt) presuda neopoziva i odredba neodgodiva: Muhammed je samo poslanik, i prije njega dosta poslanika

minu, pa ako bi on umro ili ubijen bio, zar biste se svojim predašnjim stopama vratili? A ko se vra- ti stopama predašnjim, Allahu taj nikakve štete neće učiniti, a Allah će zahvalne nagraditi! (Ali Imran, 144)

O, vi, sinovi Kajle, kako da se meni uzurpira naslijeđe mog oca, i vi to vidite, čujete, sastajete se a poziv se odnosi na vas i upućeni ste o stanju? Vi posjedujete brojnost, spremnost, sredstva, moć, imate oružje i štitove, i stiže vam poziv, ali se ne odazivate. Dolazi do vas vapaj za pomoć, ali ne odgovarate. A hvaljeni ste po borbenosti, poznati po dobroti i dobrohotnosti, izabrani i odabrani za nas, Ehli bejt. Borili ste se protiv Arapa, pretrpjeli ste muke, teškoće, suprotstavili ste se cijelim narodima i protiv hrabrih. Uvijek je kod nas i vas bilo tako – zapovijedali smo vam, a vi ste izvršavali naše zapovijedi, sve dok nismo pokrenuli mlin islama, dok nije protekla jomuža vremena, utišalo se frktanje mnogoboštva, smirila žestina laži, ugasila vatra ne- vjerstva, umukao poziv na nereda i dovršilo uređenje vjere. Pa kuda lutate nakon jasnoće i zašto tajite nakon objelodanjivanja? Povlačite se u sebe nakon odvažnosti i pridružujete nevjernicima nakon vjerovanja u jednoću Boga? Proklet narod koji svo- je zakletve krše (Et-Tevbe, 13) nakon učvršćivanja, i koji brigu brinu kako da Poslanika protjeraju i kako bi vas prvi napali? Zar se vi njih bojite? Pa Allah je preči da se bojite ako vjerujete! (Et-Tevbe, 13)

Znajte da doista vidim da ste se opustili u udobnosti, udaljili onoga koji je preči za upravljanje, osamili se s rahatlukom i izbacili od tjeskoba blagostanjem pa ste izbacili kroz usta ono što ste pojmlili i povratili ono što ste opravdavali. Akoli nezahvalni budete vi, a i svi drugi na Zemlji, pa, zbilja je opet Allah neovisan od svih i hvaljen! (Ibrahim, 8)

Znajte, govorila sam ono što sam govorila, svjesna klonulosti koje vas je obuzelo i izdaje kojom su ispunjena vaša srca, iako je to prelijevanje duše, ispljuvavanje bijesa, iznemoglost pred žestinom nedaća, izražavanje teškoće u prsima i unaprijed davanje dokaza. Pa eto vam, natovarite devu hilafeta s ranom na leđima, izlizanih papaka, trajnim nedostatkom, označenu srdžbom Silnoga i sramom vječnosti, povezanu s Božijom rasplamsanom vatrom koja obuhvata srce (El-Humeze, 6 i 7), i pred očima Allaha to činite. A silnici će zbilja znati kakve će nevolje oni dopasti! (Eš- Šu'ara, 227) Ja sam kćerka onoga koji je poslan da vas opominje da vas spasi žestoke patnje (Sebe', 46), pa činite što želite, a i mi činimo, i iščekujte šta će biti, jer i mi iščekujemo. (Hud, 122)"

Pa je neko rekao: "Čuo sam Poslanika, s.a.v.a., da je rekao: 'Mi, skupina vjerovjesnika, ne ostavljamo u naslijeđe ni dirhema niti dinara.'"

Hazreti Fatima, s.a., je na to uzvratila: "Subhanallah, nije Allahov Poslanik, s.a.v.a., odvrćao od Kur'ana, niti se suprotstavljao njegovim propisima, već je slijedio njegov trag i išao za njegovim znakovima. Okupljate li se to u iznevjeri tražeći dokaz u laži? Ovo što činite nakon njegove smrti slično je zlim djelima koja su mu učinjena za života. Evo vam Božija Knjiga, kao pra- vedan sudija i konačan govornik, koja govori: da mene naslijedi i naslijedi porodicu Jakuba (Merjem, 6) i I Sulejman naslijedi Davuda. (En-Neml, 16)

Svevišnji Allah je podjelom naslijeđa, određivanjem svačijeg prava i nasljedstva i odobravanjem udjela i muškarca i žene očito uklonio izgovore

sljedbenika laži i odstranio pretpostavke i nejasnoće iz prošlih vremena. Nije tako, duše vam se na to po- lahkomiše, a meni samo lijepo strpljenje ostaje! Allah će meni pomoć podariti protiv svega što vi iznosite! (Jusuf, 18)

Ebu Bekr je onda predložio: “Neka narod bude izabran za suca između mene i tebe, jer oni su mi dali prisegu.”

Hazreti Fatima je nastavila: “O, ljudi, koji žurite ka govorkanju laži i žmirite nad počinjenim ružnim i štetnim djelima, A zašto ne razmislite o Kur’anu oni, ili su na srcima njihovim katanci. (Muhammed, 24) A nije tako! Sva ružna djela koja ste uradili prekrila su srca vaša, pa su obuzela vaš sluh i vid. Koliko li je loše ono što ste pretpostavili u vezi s Kur’anom i koliko li je ružno ono na što ste ukazali i koliko li je zlo ono što ste izdvojili iz njega!

I zasigurno, tako mi Allaha, težak će vam biti ovaj teret kojeg ćete nositi i kobne posljedice kada vam se odgrnu zastori i otkrije gubitak pa vam se od vašeg Gospodara pojavi ono što niste ni pretpostavljali. Tada će oni nevaljali biti gubitnici. (Gafir, 78)”

GOVOR HAZRETI FATIME U SKUPINI ŽENA MUHADŽIRA I ENSARIJA

Žene muhadžira i ensarija su posjetile hazreti Fatimu u teškim danima njene bolesti. Kada su je tokom posjete upitale: “Kćeri Božijeg Poslanika, kako ste osvanuli i kako se nosite s bolešću?”, ona im je, nakon hvaljenja Allaha i blagosiljanja svog oca, odgovorila:

“Osvanula sam, tako mi Allaha, osjećajući odvratnost prema vašem dunjaluku i prezirući vaše muškarce. Izbacila sam ih iz usta nakon što sam ih zubima probala, zamrzila ih nakon što sam ih ispitala. Pa neka je sram otupljenosti nakon oštine, igranja s vjerom nakon ozbiljnog prihvatanja, protivničkih udaraca, bespomoćnosti u teškoćama, gluposti u razmišljanju i poskliznuća naklonosti. Ružno li je zaista ono što sami sebi pripremaju: da se Allah na njih rasrdi i da u patnji vječno ostanu. (El-Maide, 80)

Oko njihovih grla sam stavila omču prava Ehli bejta, natovarila ih njihovim teretom i sve napade usmjerila na njih pa neka sakati budu počinitelji nepravde (Hud, 44), prokleti i udaljeni od Božije milosti.

Teško njima, gdje su maknuli hilafet s nepomične planine poslanstva, s temelja vjerovjesništva i uputa, mjesta dolaska povjerljive duše koja zna istinu i o svijetu i o vjeri.

Znajte, doista, to je očiti gubitak! (Ez-Zumer, 15) Šta su mrzili kod Ebu-l-Hasana (Imama Alija)? Tako mi Allaha, mrzili su njegovu sablju, njegovu nebrigu za smrt, veliku žestinu, strogost u borbi i u vezi sa Svetom biti Božijom.

Tako mi Allaha, da su skrenuli s jasnog puta u Alijevoj vlasti, odustali od užeta vođstva koji mu je Poslanik, s.a.v.a., dao u ruke i udaljili se od prihvatanja očitog dokaza, on bi ih vratio sebi, potaknuo ih na povratak vjeri i vodio ih s lahkoćom koja ne bi nikome štetila, nikoga umorila, niti ikome dosadila i doveo bi ih na bistra, čista i obilna pojilišta čije su obale prepune, a dvije strane se ne zamućuju, pa ih vraćao site i napojene. Savjetovao bi ih i tajno i javno, ne bi se ukrasio nikakvom koristi od bogatstva, niti bi uzeo udio od ovog dunjaluka, osim koliko da se utoli žedan i nahrani gladan. Suzdržljiv bi se odvojio od pohlepnika, a iskren od lažljivaca... A da su stanovnici sela i gradova vjerovali i grijeha se klonili, Mi bismo im blagoslove i s neba i iz zemlje slali, ali oni su poricali, pa smo ih kažnjavali za ono što su za- radili. (El-A'raf, 96) ...i stigla ih je kazna za ono što su radili. A i one među ovima koji nepravdu čine – stići će kazna za ono što čine, oni neće umaći.” (Ez-Zumer, 51)

Dođite i poslušajte! Kako li je vrijeme čudno! A ako se čudiš, pa – čudo su riječi njihove. (Er-Ra'd, 5) Da mi je znati u šta se pouzdaju, na koji oslonac oslanjaju, kojeg su se užeta uhvatili i na koje potomstvo su

nasrnuli? O, loša li zaštitnika i zlog li druga! (El-Hadždž, 13), O, Kako je samo šejtan nevjernicima loša zamjena!” (El-Kehf, 50)

Zamijenili su, tako mi Allaha, glavu za rep i greben za za- dnjicu pa neka je na zemlji nos onih koji tvrde da čine dobro. (El-Kehf, 104) Zar?! A, uistinu, oni nered siju, ali ne opažaju. (El-Bekare, 12) Teško njima! Pa da li je onda dostojniji da se poštuje onaj koji na pravi put upućuje ili onaj koji ni sam nije na pravom putu, osim ako ga drugi na pravi put ne uputi? Šta vam je, kako rasuđujete?! (Junus, 35)

Tako mi života, doista, smutnja je oplodena, pa pričekajte malo dok se ne porodi, pa pomuzite pehar pun svježe krvi i smrtonosnog otrova. Tada će oni nevaljali biti gubitnici.” (Gafir, 78)

Znat će naraštaji koji dolaze posljedice onoga što su im prethodnici ostavili kao temelj. Ostavite vaš dunjaluk, umirite srca pred dolaskom smutnje i obradujte se sabljom oštrom, vlašću tiranina, nasilnika, sveobuhvatnim neredom i samovo- ljom tlačitelja koji će prihode vaše učiniti neznatnim i skup vaš uništiti! O, teško vama, i kuda biste, a, doista, mrači se pred očima vašima! Zar da vas prisilimo na pravom putu, a vi to ne želite!” (Hud, 28)

Sadržaj

IZ RIZNICE HAZRETI FATIMINIH MUDROSTI	1
Uvod.....	4
HAZRETI FATIMA.....	12
Posebnost hazreti Fatime Božijom voljom	12
Privrženost ibadetu	13
Hazreti Fatimin visoki položaj kod Allaha.....	13
Prvakinja svih žena.....	14
Veze s melekima	15
Ono što se da zaključiti iz predaja i objašnjenja hazreti	17
Hazreti Fatimina predanost Allahu i Poslaniku, s.a.v.a.	18
Hazreti Fatimina obaviještenost o ubistvu njenog sina Husejna ..	20
Potpuna predanost imamu i predvodniku	21
Hazreti Fatimina dova	21
Hazreti Fatimin neprestani plač	22
Hazreti Fatimina radost zbog skorog susreta s Poslanikom, s.a.v.a.	22
Spremnost na smrt	23
Obaviještenost o vremenu smrti.....	23
Molba mužu	24
Hazreti Fatimina oporuka	24
Spoznaja Boga	25
BOŽIJI POSLANIK, S.A.V.A.	26
Poslanikov, s.a.v.a., visok položaj kod Allaha	26
Razlozi slanja Poslanika, s.a.v.a.	26
Poslanikovi, s.a.v.a., naponi na putu islama.....	26
Vrijednost Poslanikovog, s.a.v.a., hadisa	27
Ljubav prema Poslaniku, s.a.v.a.	27
Vječnost sjećanja na Poslanika, s.a.v.a.	27
Žaljenje zbog nepoštivanja Poslanika, s.a.v.a.	28
Tragedija Poslanikovog, s.a.v.a., preseljenja	28
ČASNI KUR'AN.....	31
Ljubav prema Kur'anu	32
Značaj časnog Kur'ana.....	32
Pokuda odvrćanja od Kur'ana.....	32
Žaljenje zbog udaljenosti ljudi od kur'anskih uputa	33
EHLI BEJT.....	34
Položaj Ehli bejta u islamu	35
Položaj Imama Alija	35
Uloga Imama Alija u napredovanju islama	36
Imam Alijeva predanost Allahu	36
Ljubav prema Imamu Aliju i slijeđenje njega	37
Izbjegavanje grijeha kao uvjet za ispravnost slijeđenja Ehli bejta.....	37
Nepravda prema Ehli bejtu	38
PROŽIVLJENJE	40
Strah od Sudnjeg dana.....	41
Sjećanje na Sudnji dan	41
Zagovaranje za grijешnike	42
Razlog za nagradu i kaznu	42

Značaj i važnost dove	42
Dova za druge	43
Jedno od najboljih vremena za dovu	43
IBADET	44
Iskrenost u ibadetu	45
Davanje važnosti namaskim adabima.....	45
Istinski post	45
Post za olakšanje teškoće.....	45
Neki od propisa	46
PORODICA	47
Otac	48
Najljepši odnos između oca i kćeri.....	48
Očevo zadovoljstvo	48
Traženje pomoći od oca	49
Težina rastanka sa ocem.....	49
Beskrajna tuga	49
Sjećanje na oca i čežnja za slušanjem ezana	50
MAJKA.....	51
Zabrinutost zbog majke	52
Položaj majke	52
SUPRUG.....	53
Istinske vrijednosti supruga.....	54
Privrženost mužu	54
Međusobno poštivanje i razumijevanje	55
Razumijevanje supruga u teškoćama.....	55
Teškoća rastanka od muža.....	56
DJECA.....	57
Zabrinutost za djecu.....	58
ŽIVOT	59
Svakodnevni kućni poslovi	60
Kućni red i podjela poslova	60
Životne teškoće	61
Put do Božijeg zadovoljstva.....	62
MORAL I ODGOJ	63
Odgoj.....	64
Odgojna uloga Poslanika, s.a.v.a., i Imama Alija.....	64
Poslanikova, s.a.v.a., posebna pažnja prema djeci.....	64
Pravedno postupanje prema djeci	64
Odgoj djece davanjem uzora	65
Moralne vrline	66
Čednost i sramežljivost	66
Pravednost	66
Požrtvovanost na Božijem putu	67
Darežljivost i velikodušnost	67
Strpljivost i suzdržanost u teškoćama	67
Lijepo ophođenje s ljudima	68
Korištenje svake prilike za dobro djelo	68
Nepprivrženost dunjaluku	69

Uspjeh vjernika	69
UČTIVOST.....	70
Učtivost objeda	71
Održavanje higijene.....	71
Pokuda lažnih vrijednosti	71
Nedaće kao čišćenje od grijeha	72
Miris	72
DRUŠTVO I POLITIKA.....	73
Odgovornost	74
Društvena uloga Ehli bejta	74
Zabrinutost za budućnost Ehli bejta	74
Početak iskušenja Ehli bejta.....	75
Odstupanja	76
Tragični događaji	76
Traženje pomoći	77
Žalba na neodgovornost ljudi	77
Razlozi odstupanja.....	78
Upozorenje na tragičnu budućnost naroda	79
Traženje pomoći za vraćanje Fadaka.....	81
Traženje Poslanikovog, s.a.v.a., naslijeđa	81
Traženje pomoći od ensarija za vraćanje naslijeđa	81
Suprotstavljanje nepravdi	82
GOVORI HAZRETI FATIME	84
GOVORI HAZRETI FATIME U POSLANIKOVOJ, S.A.V.A.,	
DŽAMIJI U MEDINI	85
GOVOR HAZRETI FATIME U SKUPINI ŽENA MUHADŽIRA I	
ENSARIJA	91